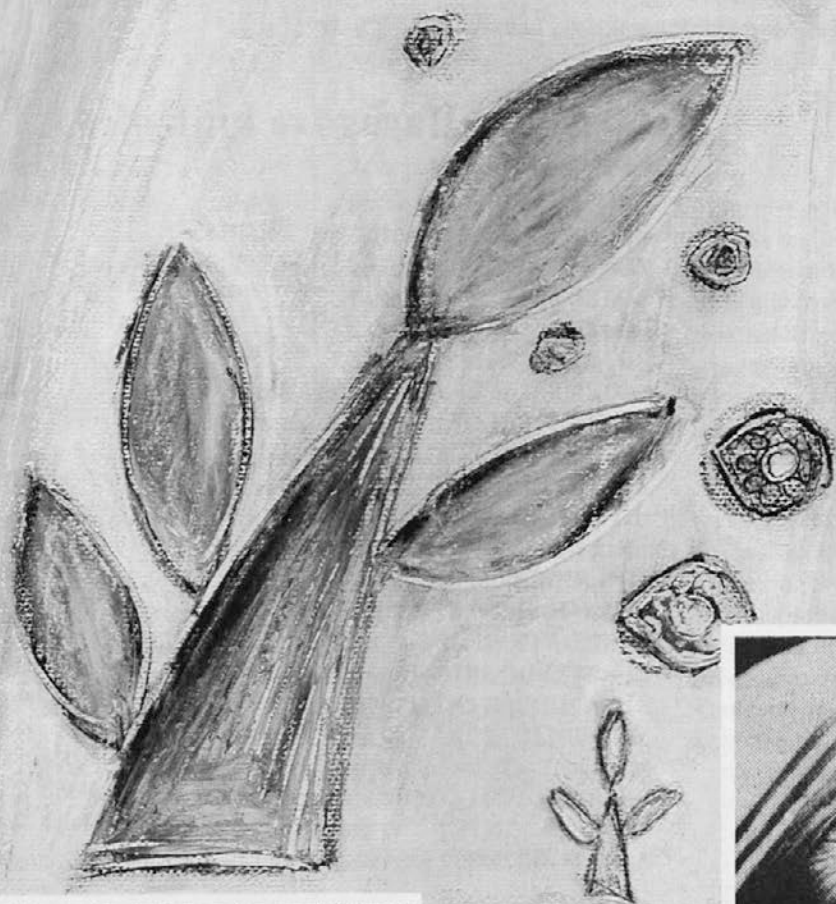

misli

THOUGHTS

Printed and Published by the University of Ljubljana

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) Katarina Mahnič + Računalniški prelom Draga Gelt + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 1999 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

RAZDALJA med Slovenijo in Avstralijo se zmanjšuje. Vsako leto je več obiskov iz domovine in v domovino. Sredi maja, ko grem tudi sam domov obnoviti stike, gre z istim letalom menda dvainpetdeset Slovencev. V Baragovem domu je v dobrem letu in pol, kar sem tukaj, od nekaj noči do nekaj mesecev prenočevalo čez osemdeset rojakov, ki so bili v Avstraliji na obisku. Drugo leto, ko bodo v Sydneyju olimpijske igre, pričakujemo še večji promet. Posamezniki za obiskovalce iz Slovenije žrtvujejo veliko časa in denarja, včasih prek svojih moči. Sveto pismo nas spodbuja, naj gojimo gostoljubje. To je znamenje ljubezni. Treba pa je poznati tudi mero in mejo. Najprej ju moramo poznati in priznati sami, da ju bodo lahko upoštevali tudi gostje. Za neko jasnost in obojestransko zadovoljstvo se mi zdi potrebno premisliti in jasno povedati, kaj lahko nudimo in česa ne. Oprostite za tole razmišljanje, ki je malo "zašlo", spodbudilo pa ga je nekaj pogovorov in izkušenj.

Z vesejem vam spet pošiljamo novo številko naše revije, naslednja, dvojna, pa bo izšla julija.

Fr. Metod

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

VELIKONOČNE PESMI

ZORAN CILENŠEK – Špela

LOJZE SLAK – Popotnik 1

LOJZE SLAK – Popotnik 2

BIG BEN – Stara mama

LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom

STANE VIDMAR – Tri grenke solze

SIMONA WEISS – Mati, največji uspehi

ALPSKI KVINTET – Na Brezjah že zvon zvon

HIT PARADA – različni izvajalci (Simona Weiss, Stane Vidmar, Nace Junkar, Marijan Smode, Alfi Nipič...)

SEM RIBENČAN URBAN

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Otoček sredi jezera

IZ BOGATE GLASBENE SKRINJE LOJZETA SLAKA 4

ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Vse življenje same želje

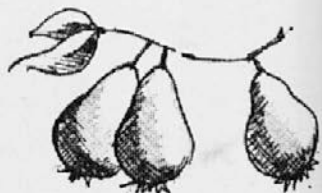
MELODIJE MORJA IN SONCA – Največji uspehi

MAGNET – Polnočni poljub in največji uspehi

BRATJE IZ OPLOTNICE – Pesem nikoli ne umre

ALPSKI KVINTET – Veselo po domače

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA – Iz bogate glasbene skrinje

Kasete lahko naročite po pošti. Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK in nosi naslov Jesen. Leto 1999 je namreč Mednarodno leto ostarelih, leto jeseni življenja. Zato vam bomo na fotografijah prek celega leta predstavljali portrete starejših ljudi vseh narodnosti in ras, saj je prav strpnost do različnosti ena največjih in najlepših prednosti življenja v Avstraliji.

božje
in **misli**
človeške

Mati miru

p. Metod Ogorevc

Leto 48, št. 5
Maj 1999

Mati miru	
- p. Metod Ogorevc	- stran 97
Večernica	- stran 99
Volja do življenja ne pozna meja	- stran 100
Križem avstralske Slovenije	- stran 101
Naše nabirke	- stran 103
Slovenski mladinski koncert	
Vabilo	- stran 104
Marko Fink v Avstraliji	
- Cvetko Falež	- stran 105
Sv. družina Adelaide	
- p. Janez	- stran 106
Pisma o slovenščini XI.	
- Mirko Mahnič	- stran 108
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan	- stran 109
Znamke	- stran 111
Sveti Frančišek Asiški	
- Marija Kmetova	- stran 112
Tonček iz Potoka	
- p. Bazilij Valentin	- stran 114
Krvava zgodovina Kosova	
- Tone Gorjup	- stran 116
Izpod Triglava	- stran 117
Sv. Ciril in Metod Melbourne	
- p. Metod	- stran 120
Z vseh vetrov	- stran 122
Internet v slovenskem razredu	
- Saša Ceferin	- stran 124
Materinski dan	
- Anita Polajzer	- stran 125
Razvedrilo	- stran 126

Velikonočne praznike smo spet praznovali v senci sovraštva in vojne, ki se je razplamtela v bližini naše matične domovine, na Kosovu, pa tudi v bližini nove domovine, v Vzhodnem Timorju. Beograjski nadškof, dr. Franc Perko, je v pogovoru za Družino povedal, da so v Beogradu letos bolj doživljali veliki petek kot pa veliko noč. Marijin mesec bo, kot vse kaže, za te ljudi tudi potekal v znamenju prelivanja krvi in solza. Ob koncu dvajsetega stoletja pobijajo ljudi in jih z grožnjo smrti podijo iz njihovih domov, ker so druge narodnosti. Zaradi sovraštva in nestrpnosti vsi trpijo. "Porušeno in požgano Kosovo, porušena Srbija - to ne napoveduje lepe prihodnosti!" (nadškof dr. Perko).

Trinajstega maja 1917 se je trem pastirčkom v Fatimi prikazala Marija in jih spodbudila k molitvi za spreobrnjenje grešnikov. Bilo je proti koncu prve svetovne vojne. Četrto stoletja kasneje se je že začela druga. Med tem je bil čas, da je Cerkev preverila in potrdila Marijina prikazovanja in njihova sporočila. Pred grozotami na Balkanu so se začela Marijina prikazovanja v Međugorju. Cerkev prikazovanj še ni potrdila. Ne mudi se. Pomembno je, da tam mnogi molijo, se spovedujejo svojih grehov in odhajajo domov odločeni za poboljšanje. Po vsem svetu obstajajo molitvene skupine, ki se navdihujejo ob Marijinih sporočilih v tem kraju in želijo biti solidarni z njeno materinsko skrbjo s svojo molitvijo, postom, z življenjem iz vere. Nadškof Perko je na vprašanje, kako lahko pomagamo, odgovoril: "Najprej stalna molitev za trpeče ljudi in za zdravo pamet, da se to preneha. Molitev morda nima neposrednega vpliva, ima pa, v to sem prepričan, veliko moč. Vsi verni ljudje vsega sveta bi se morali združiti v tej molitvi - to bi bila duhovna, ne vojaška sila, ki bi po božjem vplivu prisilila tiste, ki odločajo, k pametnim odločitvam in tako prinesla mir. Druga stvar pa je gotovo človekoljubna pomoč, ki so je potrebni Albanci in tudi Srbi." Moč molitve je moč duha, ki premaguje sovraštvo v srcih ljudi in na svet prinaša božji mir. Tisti mir, ki so ga oznanjali angeli v božični noči; tisti mir, ki ga je želel Jezus učencem na velikonočno jutro, tisti mir, ki ga zaželimo drug drugemu s stiskom roke pri maši pred obhajilom. Kristus je s svojim trpljenjem in smrtjo premagal greh in zlo, še vedno pa trpi v vseh trpečih ljudeh

sveta. Boj med dobrim in zlim poteka v srcu vsakega človeka. Ljudje se znajo povezati med seboj za sovraštvo in vojno, zakaj bi odlašali z medsebojno povezanostjo v prizadevanju za mir in dobro?

Eden od Frančiškovih bratov, minorit p. Maksimilijan Kolbe (namesto družinskega očeta petih otrok je umrl v plinski celici koncentracijskega taborišča), je ustanovil Vojsko Brezmadežne proti silam zla, ki so se bohotile v njegovem času. Njihovo orožje je bila molitev rožnega venca in dosledno krščansko življenje. Proti zlu ne pomagata jeza in malodušje, kot se ne pomaga z metlo boriti proti temi. Treba je prižgati luč, pa tema izgine. Tako je tudi v sence naših src in svetovne zgodovine potrebno vztrajno in zaupno vabiti in prositi božjo luč. Le tako bo tema premagana, vendar nikoli čisto povsem. Nebesa na zemlji niso mogoča. Smo pa soodgovorni, da po svojih močeh prispevamo, da bi dobro premagovalo zlo.

Ob Marijinih prikazovanjih moremo zaslutiti, da se Božja Mati živo zanima za ljudi in opozarja na nevarnosti ter jih skuša prepričati. Ve tudi, kje lahko pomaga. Zato spodbuja k molitvi in postu. Jezus je nekje dejal, da moremo hudobnega duha premagati samo z molitvijo in postom. V mesecu maju naj bi bolj začutili Marijino materinsko skrb in storili, kar je v naši veri in močeh, da se zajezi zlo, ki po nekaterih delih sveta seje smrt. Slovenci smo bili pred nekaj leti kar čudežno obvarovani tega, kar smo lahko kmalu videli in še spremljamo pri sosedih. Hvaležnost za božje varstvo in Marijino priprošnje nam narekuje solidarnost in pomoč drugim narodom. Naj bo Marijin mesec maj letos v znamenju ozaveščanja za takšno solidarnost.

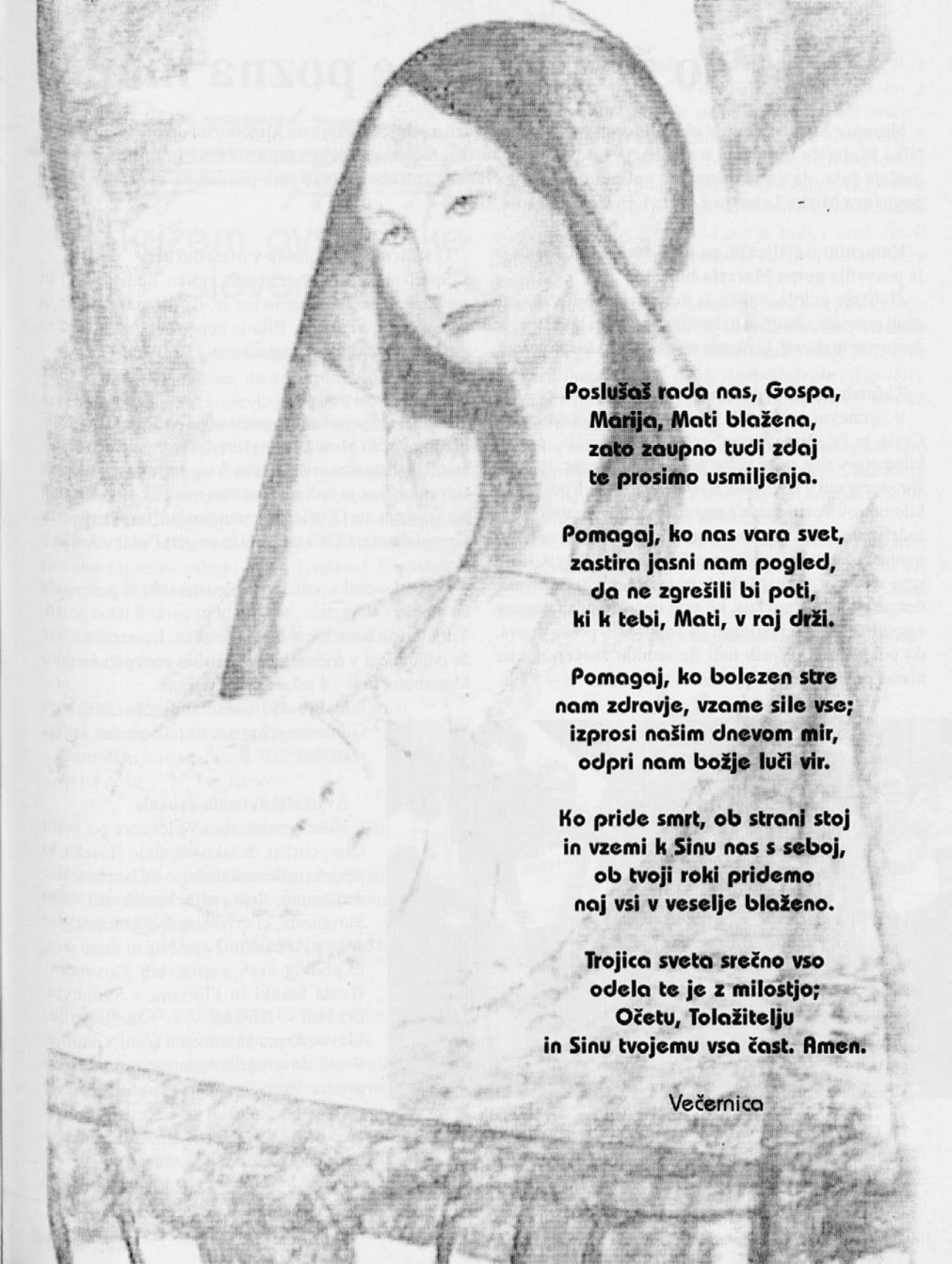
Drugo nedeljo v maju v Avstraliji praznujemo materinski dan. Ob tem prazniku se s hvaležnostjo in molitvijo spominjamo naših mater, obenem pa materinski skrbi Matere Marije izročamo svoje veselje in skrbi. Skupaj z Jezusom in Jožefom je izkusila tujino zaradi preganjanja v domovini, zato razume begunce in izseljence. Njen sin Jezus je hodil po poteh, ki jih večkrat ni razumela in se je zanj bala, čeprav ji je dejal, da mora slediti načrtu nebeškega Očeta. Božja Mati zato razume skrbi in žalost mater in očetov, katerih otroci gredo svojo pot v življenju, ki se oddaljuje od njihovih idealov in svetinj. Pozna bolečino vdovstva, samote po letih skupnega življenja in delitve lepega in težkega, zato more razumeti bolečino mnogih vdov in vdovcev. Ob molitvi in pozornosti do naših mater zato okrepiamo tudi zaupanje do nebeške Matere. Mnogi še znate tisto molitev: Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi ti koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji prošnji priporočal. S tem zaupanjem hitim k tebi, o Devic Devica in Mati; k tebi pridem in pred teboj zdihujoč grešnik klečim; nikar ne zavrzi o Mati Besede, mojih besed, temveč milostno me poslušaj in usliši. Amen.

V nebesih imamo Očeta, pa tudi Mater. Izkoristimo ta božji dar in poživimo povezanost z Marijo, še posebej v njenem mesecu.

**Vsaka mama je prava
mama,
dana za srečo in na veselje.
Prava. In ena sama.
Za vse življenje.**

Tone Pavček

**Poslušaj rada nas, Gospa,
Marija, Mati blažena,
zato zaupno tudi zdaj
te prosimo usmiljenja.**

**Pomagaj, ko nas vara svet,
zastira jasni nam pogled,
da ne zgrešili bi poti,
ki k tebi, Mati, v raj drži.**

**Pomagaj, ko bolezen stre
nam zdravje, vzame sile vse;
izprosi našim dnevom mir,
odpri nam božje luči vir.**

**Ko pride smrt, ob strani stoj
in vzemi k Sinu nas s seboj,
ob tvoji roki pridemo
naj vsi v veselje blaženo.**

**Trojica sveta srečno vso
odela te je z milostjo;
Očetu, Tolažitelju
in Sinu tvojemu vsa čast. Amen.**

Večernica

Volja do življenja ne pozna meja

Slovenec Mirko Lebar je z invalidskim vozičkom prevozil pot od Sydneyja do Melbournu ob pomoči maserja Nika Pinteriča in šoferja ter kuharja Ludvika Grobolška. Svetovna zveza amputirancev mu je v Canberro poslala faks, da ga je dosmrtno vpisala med svoje člane. Zapisane utrinke smo povzeli po zvočnem zapisu pogovora Mirka Lebarja z Meto Lenarčič na radiu 3ZZZ.

Komentar o življenju, po prebrani pesmi, ki mu jo je posvetila gospa Marcela Bole:

Življenje je trdo, veliko je treba delati, biti vztrajen, znati potrpeti, včasih je treba tudi prenašati bolečine, če damo vse to skupaj, bi morda res nastala taka lepa pesem.

Začetek poti v Sydneyju

V Sydneyju smo začeli 29. marca izpred operne hiše. Cesta je bila zelo strma, zelo se je dvigala, po pet kilometrov sem vozil samo po klancu navzgor. In cesta kar naprej visi v levo stran, tako sem moral tudi po dvajset kilometrov voziti samo z eno roko. Po dveh urah me je začel malo boleti ramenski obroč, ustavil sem se za nekaj minut, bolečina je izginila in vožnjo sem nadaljeval. Imeli smo srečo, v vseh 14 dneh je samo enkrat deževalo, drugič pa je bila nevihta, ko smo ravno končali dnevno etapo. Imel sem dovoljenje, da smo vozili preko dneva, do pol sedmih, včasih tudi do sedmih zvečer, dokler nismo prišli do ugodnega mesta za spanje.

O koncu poti, prihodu v Melbourne:

Sprejem je bil res prisrčen, veliko ljudi je bilo in narodne noše. Presenetilo me je, da jih tudi dekleta in ženske v tujini nosijo. Bilo je nepopisno, na koncu so me tudi poškopili s šampancem.

Drugi drzni podvigi:

Skakal sem z jadralnim padalom in se povzpel na 4807 metrov visoki Mont Blanc, (štiri dni je trajalo do vrha, v šestih urah pa sem prišel z vrha do zgornje postaje zobate železnice, kar je tudi svojevrsten rekord). Bil sem tudi na Triglavu, na Ojstrici poleti in pozimi, na avstrijskem Grosglocknerju (3798 metrov) in na gori Pisku v Andih v Peruju.

Naša slovenska policija v Žalcu me vabi za potapljača na globino 40 metrov, to šolo bom opravil letos poleti. Verjetno pa bom moral malo pavzirati, ker sredi poletja že odpotujem v Švico, kjer se mislim povzpeti na goro Materhorn, ki je +4 težavnostna stopnja.

V Sloveniji sem tudi član žirije za Guinnessovo knjigo, to je svetovna knjiga rekordov.

Avstralski vtisi in zahvale:

Nisem vedel, da so Slovenci po svetu tako prisrčni, da tako vzljubijo človeka, ki pride iz njihove dežele, to mi bo res ostalo v spominu. Zelo rad bi se zahvalil vsem Slovincem, ki so pomagali organizirati vso stvar v Avstraliji. Ta podvig ni samo moj, je podvig vseh avstralskih Slovencev. Hvala Stanki in Florjanu v Sydneyju, družini Rizmal v Melbournu, Slovenskemu narodnemu svetu Viktorije, Svetu slovenskih organizacij... Vse lepo pozdravljam, ohranjajte slovenski jezik, le tako se bomo lahko še srečevali, ker jaz angleščino bolj slabo znam. Če bo zdravja in če Bog da, bo vsega zadosti.

Priredila K. M.

Sprejem Mirka Lebarja pred melbournskim parlamentom v sredo, 14. 4. 1999 ob dvanajstih, ko je končal svojo dolgo pot od Sydneyja do Melbournu.

križem avstralske slovenije

ZA KOSOVO - Upravni odbor Avstralske slovenske konference vabi rojake, da se pridružijo nabirki za kosovske begunce s prispevki po svojih močeh.

Denar lahko izročite članom Slovenskih narodnih svetov v ACT, NSW, QLD, SA in VIC, našim duhovnikom in vsem slovenskim verskim centrom v Adelaidi, Sydneyju in Melbournu v posebni nabirki po nedeljski maši, ali po pošti na ASK, ki bo nato poslan dalje na žiro račun slovenskega Karitasa (njegovo številko najdete v rubriki Izpod Triglava). Posredujem vam nekaj avstralskih zvez:

KARITAS AUSTRALIA - Tel. 02 9956 5799

kjer lahko darujete s kreditno kartico
in

AUSTCARE, Tel: 1800 244 450 (tool free)

Žiro račun za kosovske begunce:

Australian National Bank 027 579 593

ali po pošti: "For Kosovo"

Locked Bag 13,
Camperdown, NSW 2050

V imenu ASK vabim vse naše rojake, da širokogrudno prispevajo k lajšanju te grozne človeške tragedije.

Lepo pozdravljam

Jožica Gerden, tajnica ASK, Mildura

V ZAHVALO NAŠIM DRAGIM MATERAM – Dan, ki nosi spoštljivo ime Materinski dan, s posebno pozornostjo posvetimo našim dragim materam. Za trenutek se poglobimo v spomin na njihova prehojena pota.

Vemo, da čas ni izbrisal zgodovine o slovenski materi. Marsikatera je stopala po trnovi poti; kar je učila je bilo preganjano in preganjana je bila tudi sama. Šla je skozi

kalvarijo vojnih grozot. Ne sama – v naročju se ji je stiskal ljubljeni otrok. Ni obupovala, ni točila solza, s trdno ljubeznijo je upala, da bo enkrat zasijalo sonce.

Res so posijali jutranji žarki. Vendar je z mnogimi tudi sama stopila v vrsto ljudi, ki so odhajali s trebuhom za kruhom. Tujina ni bila posejana z rožicami. Njene pridne roke niso mirovale, prav tako ni mirovala njena močna slovenska zavest. Materina pot je tudi v novi deželi zarisala sled, na katero smo kot kulturni narod lahko ponosni.

Materina ljubezen pa ne traja le en dan v letu, zato se tudi naše spoštovanje do nje ne sme končati z mrakom prazničnega dne. Morda je med nami mati, ki ji njen dan ni prinesel veselja. Nihče ji ni podal roke ali jo objel. Samuje v tem daljnem svetu – povrnimo ji vsaj kanček toplino in ljubezni.

Danes ima slovenska mati v tej deželi že drugo in celo tretjo generacijo mamic z našimi koreninami. Zato vsem, naše drage mame, ob vašem lepem prazniku toplo izrekamo: Mama – hvala vam za vse!

Prenekatera slovenska mati že v miru počiva. Tudi naša dobra sestra Ema je med njimi, saj je bila vrsto let mnogim fantom v Baragovem domu kot mati. V znak hvaležnosti še enkrat vsem – topla zahvala.

Ivan Lapuh, Melbourne, Victoria

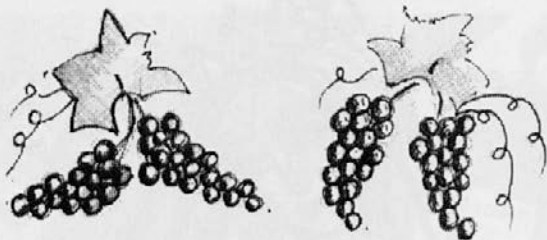

KOMISIJA ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU – Člani komisije se bodo s predstavniki slovenskih skupnosti srečali v različnih avstralskih mestih. V soboto, 8. maja v Slovenskem društvu Sydney, v nedeljo, 9. maja dopoldne v Verskem središču v Merrylandsu in popoldne na klubu Triglav. V ponedeljek, 10. maja se bodo srečali s člani Slovenskega avstralskega kluba Planica v Figtreeju, 11. maja pa bo srečanje v slovenskem društvu Canberra. V sredo, 12. maja bodo že v Slovenskem društvu Adelaide, 13. maja pa bo srečanje v adelaidskem Slovenskem verskem središču. V petek, 14. maja bodo člani komisije obiskali Versko in kulturno središče Kew. Petnajstega maja bo skupno srečanje s člani slovenskih društev in organizacij v Slovenskem društvu Jadran v Melbournu. V nedeljo, 16. maja pa bo obisk društva v Geelongu.

Člani komisije, ki prihajajo v Avstralijo, so: predsednik Marijan Schiffrer, podpredsednik Davorin Terčon, Samo Bevk, Zoran Lešnik in Ciril Pucko, predsednik parlamentarne skupine prijateljstva z Avstralijo v slovenskem parlamentu. Parlamentarce bo spremljala tajnica komisije Barbara Sušnik, delegacijo bo predvidoma spremljal tudi novinar revije Naša Slovenija Ludvik Škoberne.

Za dodatne informacije se lahko obrnete na naše veleposlaništvo.

Helena Drnovšek Zorko, odp. poslov, Canberra

ARHIVSKI RAJ - Verjetno ste tu in tam že slišali za arhiv Slovenskega verskega in kulturnega središča v Melbournu. Zdaj bom dodala nekaj besed kot vaša arhivarka.

Nič čudnega ni, da kot zgodovinarica cenim gradivo, ki bo pomagalo prihodnjim generacijam, ko se bodo zanimale za svoje korenine. Vendar se tudi Avstralci zanimajo za zgodovino različnih narodnostnih skupnosti v Avstraliji. Ne le za zgodovino klubov in cerkva, ampak tudi za zgodovino posameznih izseljencev, kakšne izkušnje so imeli v stari in novi domovini. Zato ne smemo misliti, da naša zgodovina ni pomembna ali zanimiva.

Po smrti p. Bazilija sem navdušeno začela z ogromnim delom v Baragovem domu. Čeprav me je kasneje glava tisočkrat bolela zaradi gore papirjev, sem p. Baziliju zelo hvaležna, da je vsa leta v Melbournu imel dober smisel za arhivske vrednote. Vsak dan je na primer pregledal časopis Sun, kasneje Herald-Sun, če je bilo v njem morda kaj o avstralskih Slovencih. Tako imamo celo članke o Slovencih v Avstraliji iz leta 1956.

V arhivu je treba vse urejati tako, da vemo kaj in kje je. Papirje, fotografije in filme je treba tudi zavarovati pred različnimi poškodbami. Vsi vemo, da postane papir rumen - to je zaradi kisline, ki je v njem. Kislina začne razjedati papir in jo je vedno več, z več kisline pa papir vedno hitreje propada. Da ga zavarujemo, lahko spravimo papir v arhivske škatle, ki so brez kisline. Lahko naredimo tudi tako, da damo med papirje brez kislini papir ali ga vložimo v brez kislini plastične ovojnice. Železne sponke odstranimo, ker počasi zarjavijo. Namesto njih uporabljamo plastične sponke za papir.

Seveda ne urejam le tistega, kar je že v arhivu. Sprejem in urejam tudi novo gradivo za arhiv Slovencev, ki živijo kjer koli v Avstraliji. Arhiv je že obogaten s pismi, revijami, fotografijami, vabili na različne prireditve, audiokasetami in filmi. Vse to res bogati znanje o Slovencih v Avstraliji.

Včasih so nekateri res hvaležni, da lahko izročijo svojo dokumentacijo nekam, kjer bo cenjena in ohranjena za prihodnost. Zgodi se, da Slovenci druge generacije po smrti staršev ne vedo, kaj bi s korespondenco, nočejo pa je vreči v smeti. Tako je arhiv lahko lepa rešitev za vse: gradiva za prihodne rodove je vedno več, pravilno je shranjeno, vsak, ki kaj prispeva, pa ima zadnjo besedo, kdaj in kako bo njegov dokumentirani prispevek dosegljiv raziskovalcem.

Na koncu naj omenim, da ste tudi Vi lepo vabljeni, da prispevate gradivo za arhiv, kjer bo na varnem. Če imate kakšna vprašanja o arhivu, sem dosegljiva na telefonski številki (08) 8443 3785, na e-mail naslovu: vferfolj@arts.adelaide.edu.au, ali po pošti: Veronika Ferfolja, History Department, University of Adelaide, SA 5005.

Veronika Ferfolja, Adelaide, S.A.

ZAHVALA GOSPODU IVU LEBERJU – V imenu Baragove knjižnice, njenih članov in prijateljev ter ljubiteljev lepe tiskane slovenske besede, glasbe in petja, se vam iz srca zahvaljujem za vaše darove. Pred enim letom ste darovali Baragovi knjižnici lepo število novih knjig. Letos ste nas spet presenetili s kasetami. Prav lepa

hvala vam za takšen dar!

Za dobrobit naše slovenske skupnosti je zelo pomembno, da Baragova knjižnica raste in napreduje, da bo imela tudi prihodnja generacija priložnost pogledati v preteklost, se seznaniti s koreninami in zgodovino slovenskega naroda, pa naj bo to v slovenščini ali angleščini.

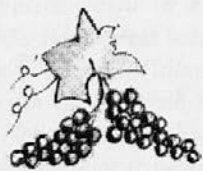
Maria A. Oppelt Oppelli, knjižničarka

POGREŠANI – **Franc Šuklje**, 479 Elizabeth St., Surry Hills, NSW. Rodil se je 26. 9. 1930. Išče ga nečak Dokl Mirko, Cankarjeva 20, 8330 Metlika.

Anica Badel, 15/58 Walker St., Redfern, NSW 2016.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA
NAŠE MISLI

\$485.- Dušan Lajovic; **\$250.-** Niko Krajc; **\$ 70.-** Anica Mukavec **\$50.-** Ivan Kim, Toni Šircelj. **\$35.-** Ivan Kobal; **\$30.-** Jože Prinčič, John Erpič; **\$25.-** Paula Marinovich, Jože Potočnik, Stanko Vrankar, Franc Polanec; **\$20.-** Slavka Kruh, Danica Perko, Alojz Mihič, Milka Lovrec, Alojz Markič, Guerino Jerman, Franc Žele, Marija Kosi; **\$15.-** Olga Saulig, Marjan Venier, Rafael Koren, Gracijan Pirc, Rafael Pavlovec, Ivan Barič, Pavel Zavrl, Mirko Koder, Franc Vravnik, Stanislav Kolar, Helena Zver; **\$11.-** Adriana Stepančič; **\$10.-** Daniela Slavez, Alojzija Konicani, Stan Furlan, Ana Stathopoulos, Franc Erpič, Alojz Hojnik, Romano Benčič, Rudi Jaksetič, Maria Gregorič, Ludwig Grassmayr, Štefan Šernek, Jožica Plaznik, Vincent Repp, Alojz Jakša; **\$5.-** Marija Stajniko, Anne Pancur, Anton Kruh, Franc Žužek, Marija Blažević, Sonja Fon, Jurij Bogdan, Karel Knap, Anton Volk, Angela Gustinčič, Viktor Matičič, Milka Tomažič, Štefan Mrzel, Ivan Deželak, Albert Logar, N.N., Franc Zgoznic, Veronika Ferfolja, Franc Pavlovič, Franc Bubnič, Alojz Brne, August Glavnik, Lidija Čušin, Anton Ferfila, Mira Vadnjal, Saša Ceferin, Ivan Kampuš, Jože Malnarič, Pavla Ogrizek, družina Kristančič, Sofija Krojs, Ivan Hace, Jože Nemanič, Jožica Beljan, Edo Hrvatini, M+S Debelak, Rafael Žičkar, Anton Vrisk, Marija Spornjak, Ivan Mohar.

Išče jo hči Tatjana, Ulica Ruške čete 5, 2342 Ruše, Slovenija.

Sharon Podjavoršek, rojena 29. 3. 1970. Sydney (Newton). Išče jo sorodnik: Regentova 10, 2000 Maribor, Slovenija.

Gemma Veronica McGuire, rojena 28. 4. 1945 Belfast Irland, njeni mami je ime Nora Teresa. Njen naslov okrog leta 1966 je bil 405 Darling Street, Moore Park, Sydney. Rad bi jo spoznal njen sin, Steven David Krmac, Babiči 2b, 6273 Marezige pri Kopru, Slovenija, tel. 066 55 527.

Spodatki pa se lahko obrnete tudi na uredništvo Misli, ki jih bo posredovalo naprej.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE
\$50.- N.N.; **\$30.-** Anton Kristan; **\$25.-** Marija Kosi; **\$20.-** Alojzija Gosak, M.F., Jože Stemberger, Stanislav Kolar; **\$10.-** Maria Boelckey.

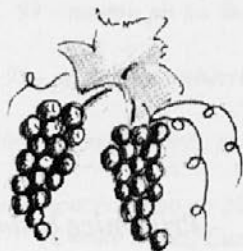
ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA
\$575.- namesto cvetja na grob Janezu Žnidaršiču; **\$40.-** Ivanka Spevan; **\$10.-** Maria Boelckey.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE
\$100.- Marija Martin; **\$30.-** Paula Marinovich; **\$20.-** M.E.

ZA SEMENIŠČE V VIPAVI
\$200.- Marija Martin.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILJA
\$100.- Niko Krajc; **\$20.-** Maria Boelckey.

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT
PRAZNUJMO!
1974 25 1999
LET'S CELEBRATE!
SLOVENIAN YOUTH CONCERT

**Slovenska verska središča v Avstraliji
organizirajo petindvajseti mladinski koncert, ki
bo 2. oktobra 1999 na Slovenskem društvu
Planica v Melbournu . Starši in stari starši,
opogumite svoje otroke in vnuke in jih navdušite
za sodelovanje.**

**Srebrni jubilej naj bo tudi priložnost, da se
ozremo na prehojeno pot in jo skupaj počastimo.**

Pridite in praznujte z nami!

Prijavnice bodo na voljo od junija dalje v vseh verskih središčih.

Marko Fink, nagrajenec Prešernovega sklada 1999, v Avstraliji

Še ne dolgo od tega smo v slovenskih medijih v Avstraliji brali in slišali o znani Slovenki, operni pevk Bernardki Fink - Inzko, ko je nastopala v Sydneyju v Monteverdijevi operi Odisejeva vrnitev. Kmalu zatem smo izvedeli še za Prešernovo nagrado Bernardkinemu bratu, basbaritonistu Marku Finku in pianistki Nataši Valant.

Z veseljem Vam sporočamo, da bo z delno pomočjo izseljenkega društva Slovenija v svetu in Ministrstva za kulturo prišel na koncertno potovanje basbaritonist Marko Fink s pianistko Natašo Valant že v juniju. Zaradi obilice nastopov gospoda Finka in gospe Valant, ki sta zasedena vse leto, smo se morali odločiti za turnejo brez velikih pomislekov in dolgih priprav. Žal še nismo mogli zaključiti vseh priprav in dogovorov za nastope, zato Vas prosimo za razumevanje, če bo treba program kaj spremeniti. Z Markom in Natašo bo nastopila tudi v Avstraliji rojena dramska sopranistka Vivien Falež, ki se bo vrnila z izpopolnjevanja v Italiji in Franciji.

Marko Fink se je rodil slovenskim staršem v Buenos Airesu, v Argentini in dobil veselje do glasbe od očeta in tet, ki so prepevali v Kvartetu Fink. Izpopolnjeval se je pri mnogih svetovnih mojstrih. Z ženo in otroki že nekaj let živi v Sloveniji, po evropskih opernih hišah ter s svetovno znanimi orkestri pa nastopa od leta 1990. Nastopal je od Buenos Airesa prek New Yorka do Tokia, predvsem pa po vseh večjih mestih Evrope. V Ljubljani pogosto sodeluje pri izvajanju in snemanju oratorijev slovenskih in tujih avtorjev v sklopu abonmajev Ljubljanske filharmonije, simfonikov RTV Slovenije in vokalnega abonmaja Slovenskega komornega zbora. Marko poje vse, od narodnih pesmi do opernih arij, zato smo lahko prepričani, da nas bo navdušil.

Pianistka Nataša Valant deluje kot korepetitor Slovenskega komornega zbora od leta 1991 in hkrati kot harfistka v ljubljanski operi. Koncertno se udejstvuje kot pianistka-spremljevalka naših vokalnih solistov na domačih in tujih odrih. Z vodilnimi slovenskimi vokalnimi solisti je posnela veliko stvari za arhiv Radiotelevizije Slovenija. Klavir je študirala pri prof. Zorki Bradač, harfo pa pri prof. Jelici Portograndi. Na ljubljanski glasbeni akademiji se je izpopolnjevala pri prof. Hildi

Horak. Letos je dobila nagrado Prešernovega sklada skupaj z basbaritonistom Markom Finkom za njune glasbene dosežke s Schubertovimi samospevi.

Vivien Falež ali Vivica je bila rojena in odraščala v Canberri, ne da bi se zavedala zmožnosti svojega glasu. Po nekajletnem bivanju v Sydneyju se je posvetila petju in kmalu

spoznala, da ji leži klasično petje. Po daljšem vežbanju pri profesorjih Johnu Daviesu in Darylju Wallaceu je nastopala na različnih koncertih in v operah ter se končno odločila za solo petje. Nekateri ste jo slišali na koncertu v Southerlandu, v Sydneyju, kjer je požela lep aplavz in mnogo pohvalnih ocen. Prepričani smo,

da je v zadnjih dveh letih veliko pridobila in nas ne bo razočarala. Iz Evrope se vrača z dodatnim znanjem, elanom ter lepšim in močnejšim glasom.

Prepričani smo, da bo ta turneja izreden dogodek in v veliko veselje Slovincem v Avstraliji. Pogosto se navdušujemo nad polkami in valčki, tokrat pa nas bodo navdihovale arije in melodije iz slovenske in mednarodne zakladnice.

Nastopi basbaritonista Marka Finka in dramske sopranistke Vivien Falež ob spremljavi pianistke Nataše Valant v Avstraliji:

Sobota, 12. 6. 99 – Nastop v dvorani Verskega in kulturnega središča Kew

Nedelja, 13. 6. 99 - nastop po sv. maši v dvorani v Kewju. Popoldan ob 16.00 morda nastop v klubu v St. Albansu

Torek, 15. 6. 99 - nastop v umetniški galeriji v Brightu

Četrtek, 17. 6. 99 – nastop v Slovenskem domu v Canberri

Petek, 18. 6. 99 – nastop v Slovenskem društvu Sydney

Nedelja, 20. 6. 99 - nastop po sv. maši v dvorani v Merrylandsu

Četrtek, 24. 6. 99 - nastop v Canberri

Na prireditve ste prisrčno vabljeni, prosimo, povabite tudi znance in prijatelje. Začetek koncertov bo ob 20.00 uri.

Cvetko Falež, Canberra, A.C.T.

sv. družina adelaide

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487

V naši adelaidski skupnosti je bilo praznovanje velike noči doživeto. Saj je bil prvič, kar sem v Južni Avstraliji, tako lep obisk na veliki četrtek, petek in veliko noč. Na samo veliko noč je rosil tudi blagoslov z neba. Suša je bila huda, zato je bil dež blagoslov za vse; farmerje in male vrtičkarje. Cerkev je bila polna in veliko je bilo otrok. Za otroke je bilo po maši pripravljeno presenečenje, saj so iskali v dvoranici čokoladne pirhe. Nekateri so imeli večjo, drugi manjšo srečo, vendar so si pirhe razdelili med sabo, tako da ni bil nihče razočaran. Med nabirko pri maši so štirje mladi podarili pirh vsakemu, to je bilo obdarovanje rojaki Cerkvi, Cerkev rojakom. To so zunanja znamenja, ki pa osrečujejo in napolnjujejo z veseljem našo notranjost. Tudi sodelovanje od cvetne nedelje, prek velikega tridnevja in na samo veliko noč, je bilo izredno lepo. Bralcev ni manjkalo. Na veliko soboto nismo imeli organista, je bilo pa ljudsko petje. Vsak je čutil in doživljal povezanost, žal pa je procesija odpadla zaradi dežja. Prepričan sem, da prazniki za rojake niso samo neka zunanost, temveč so duhovno doživetje in iz tega tudi živimo. Na tretjo nedeljo po veliki noči smo imeli B.B.Q. Ves svet se je zganil zaradi beguncev s Kosova, katerih večino je preganjanje izpred domačih ognjišč, uničevanje in načrtno pobijanje doletelo nepripravljene. Čeravno je naša skupnost številčno majhna in se še zdaleč ne more primerjati s Sydneyjem ali Melbournom, pa je bil odziv neverjeten. Večina vernikov se je po maši udeležila kosila in srečolova in tako smo nabrali kar \$1036.50. Rojaki so bili vedno tankočutni za stisko bližnjega. Odzvali so se, kadar koli je bilo treba priskočiti na pomoč. Morda se

komu ta vsota ne zdi velika, vendar, če bi vsi tako velikodušno darovali, bi bili vsi begunci vsaj osnovno preskrbljeni. Zato se vsem našim rojakom iz srca zahvaljujem za izredno pomoč. Bog povrni, in naj Vas spremlja s svojim blagoslovom!

Štiriindvajsetega aprila sta v naši cerkvi pred Bogom in skupnostjo stopila na skupno življenjsko pot in si obljubila zvestobo Robert Pahor in Tania Schiller. Robert izhaja iz dobre krščanske družine, saj sta starša Jože in Marija zvesta in lojalna slovenski skupnosti. Pri gradnji cerkve je Jože veliko naredil, saj je polagal temelje in vlival beton. Marija je dolga leta vodila kuhinjo v naši dvoranici in je še danes vključena in rada pomaga. Robert pa je bil član pevskega zbora, ki se je na začetku imenoval Pevčki, pozneje pa zbor Anton Martin Slomšek, bil je tudi prvi ministrant v naši cerkvi in ministriral dolga leta. Rad zahaja v našo cerkev, upam, da bo tudi zdaj, ko je stopil na novo življenjsko pot, ostal zvest naši skupnosti. Robertu in Tanji želimo, da bi bila srečna, da bi se njuna ljubezen večala, da bi se razumela in da bi nanju rosil božji blagoslov. Mi ju bomo z molitvijo podpirali. Robert in Tania, iskrene čestitke, prav tako tudi vajinima družinama!

John White: Eskimska mati z otrokom

V soboto, 24. aprila, je na svojem domu v Queenslandu po dolgi in težki bolezni odšla v večnost Graciela, rojena Bric, poročena Plawecki. Pokojna se je rodila 15. junija 1951 v Rijeki na Hrvaškem. Pozneje je prišla z mamo v

Južno Avstralijo, se izobraževala v toplem družinskem krogu in se pozneje zaposlila. Leta 1986 se je poročila z Gregorjem Paweckim, Poljakom po rodu. Že naslednje leto so odkrili, da ima Graciela raka na prsih. Po uspešni operaciji je lepo okrevala in zdravniki so dejali, da so rakasto tkivo odstranili in ni strahu, da bi se razširilo. Po nekaj letih se je pokazalo, da se zdravniška napoved ni uresničila. Medtem je bil mož premeščen na novo delovno mesto v Queensland. Odselila sta se s prepričanjem, da bo za njeno bolezen podnebje tam ugodnejše. Vendar je zahrbtna bolezen terjala svojo žrtev. Graciela in Greg sta rada pomagala naši skupnosti, posebno z darovi za loterijo. Za to smo Gracielini hvaležni. Maša zadušnica je bila v soboto, 1. maja, v naši cerkvi, pokopana pa je v Queenslandu. Posebej bi rad omenil,

kako zvest ji je bil mož Greg. Takoj po poroki, ko so ugotovili rakovo bolezen in povedali, da ne bosta mogla imeti otrok, ji je ostal zvest vse do groba. Težko je najti tako zvestega in dobrega moža, kot ga je imela pokojna Graciela. Veliko zakonskih partnerjev, če se kaj takega zgodi, kmalu po poroki zapusti ženo ali moža in išče srečo in svoje zadovoljstvo. Greg je dobesedno izpolnil besede, ki jih je obljubil pred oltarjem, da ji bo ostal zvest v sreči in nesreči, zdravju in bolezni, vse dni svojega življenja. Graciela je doživela in upajmo da zdaj že uživa srečo pri Bogu. Saj sta bila z možem globoko verna in sta iz te vere črpala moč za vse preizkušnje. Možu Gregu in družini Bric izrekamo naše globoko sožalje, pokojna Graciela pa naj počiva v miru božjem in se spočije od zemeljskega trpljenja!

p. Janez

Materi

*Daleč sva, malo besed je med nama,
komaj poznaš moje duše obraz.
Težko, veš, reči besedo je, mama,
teže še reči besedo naglas.*

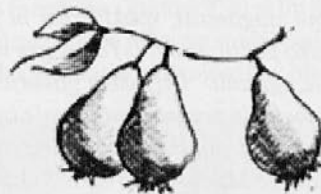
*Misel, ki ti jo pošiljaš za mano,
najde le ravne in gladke steze.
Težko ji je, če zadene ob rano,
ko se vsa plaha dotipa do me.*

*Mati, vsak mora po svoje živeti,
vsak mora sam prehoditi svoj pot.
Kar mu je dano, to mora sprejeti,
ne da bi vprašal, zakaj in od kod.*

*Morda ne veš, kak je včasih samotno,
morda ne veš, kak je včasih hudo,
morda ne veš, kak se včasih odsotno
duša smehlja, a ne misli na to.*

*Mati, sam bom vso pot prehodil.
Ne skrbi. A vseeno – pridi tedaj,
kadar bo kdo moje srce pohodil.
Dvigni ga, toplo besedo mu daj.*

Kajetan Kovič

Žz bogoslužnega koledarja katoliške Cerkve v Sloveniji za navadno leto 1999

Nameni apostolata molitve za maj

- Splošni: Da bi bili mladi s svojo značilno ustvarjalnostjo in živostjo dejanj oznanjevalci in pričevalci Kristusove besede, ki je vir upanja, veselja in miru.
- Misijonski: Da bi krščanski starši po zgledu Marije in z njeno pomočjo znali vzgajati otroke za globoko vero in odprtost za apostolska in misijonska prizadevanja.
- Slovenski: Da bi starši, učitelji in duhovniki vzgajali mladino za večne vrednote.

Pisma o slovenščini našim rojakom v Avstraliji, XI.

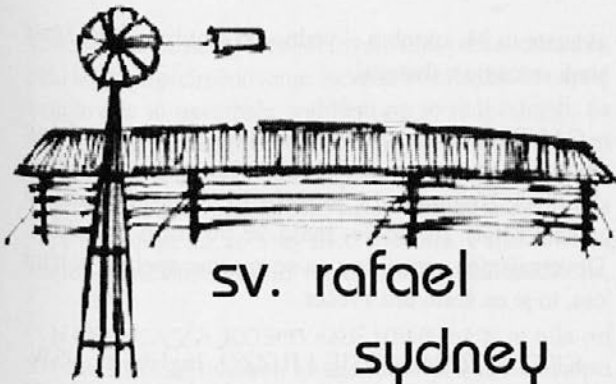
Mirko Mahnič

Še zmeraj slišim tožbe naših Avstralcev: »Slabo govorim slovensko«, pri čemer imam občutek, da sem vas še premalo prepričal, da govorimo najlepše in najrazumljivejše po slovensko takrat, kadar govorimo preprosto, naravnost, iz sebe. O tem je že nekajkrat tekla beseda. Prav ta preprostost, naravnost in neposrednost je nenehno navzoča v samem jedru skrbi in prizadevanj vseh pomembnih oblikovalcev naše besede od 16. stoletja do danes.

Vemo, da **Trubar** (1508-1586) ni iskal »visokih in kunštnih besed« in da je ostajal pri kmečkem govoru, ker je hotel, da bi ga »z lahkoto razumel vsak Slovenec«. (Ta prvi dejl, 1557). – **Vodnik** (1758-1819) bi rad, da bi se »kranjski jezik v svoji čistosti najdel« in da bi »se nič ne zapletalo, temveč se izrekovanje za ušesa, pismo in za pesem prilično (ustrezno) naredilo«. – Obe **Linhartovi** (1756-1795) igri sta hvalnici naravnega in preprostega, hkrati pa čistega, bistrega in odprtega govorjenja, obenem pa tudi obsojanje govorne zlaganosti, spakljivosti in posnemanja (Anžeta v 'Micki' bi »smeh silil«, če bi se moral po gosposko pačiti; pravi: »Ta reč gre vse bolj od srca, kadar rečem: 'Dekle, ti meni dopadeš, jaz te štimam, da bi te ugriznil.' Ob takem govorjenju Anžetu »srce kar poskakuje«) – **Prešeren** (1800-1849) prav z naravnostjo in preprostostjo svoje izpovedi dosega prepričljivo milino, duhovitost, jasnost, preglednost. »Ošabnost (tj. napihnjeno, narejeno) v besedi razumljivost megli,« trdi **Slomšek** (1800-1862). Veliki jezikoslovec **Miklošič** (1813-1891) terja, da se je pri govorjenju ozirati na večino ljudstva, ker se množica ne uklanja rada govornici peščice. – Za naravno, preprosto, zato tudi zmeraj jasno govorjenje so se vztrajno trudili **Levstik**, **Stritar** in **Jurčič**. – **Levstik** (1831-1887) obsoja »napetolične besede, boso govoričenje, nesramno predrznost, ničevdstvo«. – **Stritar** (1836-1923): »Povedati naravnost, lepo, po domače, ne našemarjeno z gosposko navlako. Nikdar se ne bom pačil, pogovarjal se bom, kakor se pametni ljudje pogovarjajo. Skušal bom govoriti naravno, preprosto, kakor naj bi se sploh povsod govorilo in pisalo ... Nesrečna fraza je prava kuga samostojnemu mišljenju. Našemu stoletju bi smeli reči stoletje fraze.« – **Jurčič**: »Zakaj bi se manj spakljivo 'učiteljsko' ne govorilo?« – **Jakob Sket** (1852-1912), pisec **Miklove Zale**, je proti vsemu, »kar je nenaravno v našem govoru«. – **Slovničar frančiškan p. Stanislav Škrabec** (1844-1918) poudarja, da ob preprostosti govorjenja lepoglasje samo pridobi. – **Dr. Janez E. Krek** (1865-1917), eden od treh takratnih najboljših govornikov v dunajskem parlamentu, je govoril preprosto, izredno jasno, ko je medtem »njegov obraz žarel v jasnosti, prijaznosti in veselosti«. – Kolikokrat se je **Cankar** (1876-1918) posmehoval in obsojal izumetničeno, spakljivo govorjenje svojih 'besednikov': »Nisem rabil tistih divotnih, dražestnih in nedosežnih izrazov, ki so pri nas tako poceni, da krmijo svinje z njimi,« je zapisal. – **Župančič** (1879-1949) pravi: »Šlo je za jezik – ali naj se oblikuje naravno in preprosto, ali naj se krotoviči in prilagaja tujemu kalupu?« In še: »Napeti slog in afektiranost sta se morala umakniti preprostemu naravnemu tonu.« Dodajmo še tisto imenitno, že nekje daleč spredaj omenjeno: »Bog daj vsem našim duhovom živeti tako polno in pogumno in govoriti tako naravno in preprosto, kakor je živel in govoril veliki mojster **Prešeren**.« Poslušajmo še žal že rajnega **dr. Antona Trstenjaka** – tudi on sodi, da naravnost in preprostost odločilno vplivata na verodostojnost našega govorjenja: »Bodimo previdni,« pravi, »če govorimo s človekom, ki rad ponavlja besede: izključno, izredno, čudovito, kolosalno, divno, bomba...«

V našem govorjenju je vse manj jasnosti, globine, prepričljivosti, ker je v njem vse manj naravnosti in preprostosti, ki naj bi bili, kakor nam govori izročilo, osrednji kreposti našega govorjenja, vendar s pripombo kritika **Božidarja Borka** (1896-1980): »Nikakor pa ni želeli, da bi iz razumljivega prizadevanja za preprost jezik (govor), zašli v jezikovni (govorni) primitivizem.«

Prihodnjic še nekaj o naših slovničarjih, takoj zatem pa začnemo s slovnico. Ne bojte se je. Skušali jo bomo narediti užitno.

sv. rafaël sydney

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
 313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
 (P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
 Tel.: (02)9637 7147 Fax: (02)9682 7692

Velika noč je za nami. Ni dolgo, kar sem zapisal, da je božič za nami, zdaj pa to velja za velikonočne praznike. Je pač kratka časovna razdalja od božiča do velike noči; pa zato daljša do naslednjega božiča. Udeležba je bila kar zadovoljiva in rojaki so radi prihajali k obredom velikega tedna. S patrom Filipom sva si razdelila bogoslužje v Merrylandsu in na podružnicah. Letos je bilo nekaj sprememb. V Wollongongu je bila namesto velikonočne maše maša že na vigilijo, na veliko soboto zvečer. Zato pa so bili rojaki na Zlati obali deležni službe božje prav na velikonočno nedeljo. Pri maši so sodelovali tudi Hrušiški fantje, prav tako na Planinki na velikonočni ponedeljek. Pravijo, da je bilo zelo veliko zanimanja in je bila udeležba nadvse pohvalna. Tudi po drugih krajih so želi velik aplavz in veliko pohval.

Naš mešani zbor je pridno sodeloval pri vseh velikonočnih slovesnostih, tako na cvetno nedeljo, na veliko soboto in na samo veliko noč. Zbor prepeva dvakrat na mesec v novi sestavi: petje spremlja nova organistka Carmen, ki je filipinskega rodu, Ivan Tomšič zboru dirigira, Milka Stanič skrbi za pevski program, redno pa tudi spremlja na orglah ljudsko petje, ki ga vodi Marija Ovičaj, pa tudi Olga Konda rada priskoči na pomoč. Petje je precej poživljeno, odkar imamo na steni ob oltarju besedilo na platnu. Občasno spremljata ljudsko petje ob sobotah sestri Rezka in Fani Rede, ki prideta iz Bondija. Pa tudi Damijan Nemeš iz Merrylandsa je v rezervi za

orgelsko spremljavo. Našim pevkam in pevcem želimo veliko stanovitosti pri petju v božjo čast pri naših službah božjih, enako tudi vsem, ki na številne načine sodelujejo pri cerkvi, katere sem omenil že v prvi številki letošnjih Misli. Vsem iskren Bog plačaj!

VELIKONOČNI PRISPEVKI za našo cerkev so prihajali v kar lepem številu in sem vsem hvaležen. Tako je spet poskrbljeno za plačevanje stroškov našega verskega središča. Vseh dobrotnikov se redno spominjamo pri sv. maši in v molitvah.

ŠMARNICE bodo v maju vsak četrtek ob 10.30 dopoldne, v petek in soboto pri večerni maši in v nedeljo ob 9.30 dopoldne. Letos bomo brali življenje svetniškega škofa Janeza Frančiška Gnidovca, ki je bil škof v Skopju. Letos je šestdesetletnica njegove smrti. Gnidovec je eden od naslednjih kandidatov za proglasitev blaženim. Nekaj

William H. Patten: Marija in otrok

izvodov tega šmarničnega branja bomo imeli za bolnike in tiste, ki ne morejo v cerkev, in za tiste, ki želijo brati celoten Gnidovčev življenjepis. Branje pri šmarnicah v Merrylandsu bo le po odlomkih, ker so šmarnice samo ob koncu tedna.

SLOMŠKOVA BEATIFIKACIJA bo ob drugem obisku papeža Janeza Pavla II. V Mariboru, v nedeljo, 19. septembra. Pripravljalni odbor pod vodstvom stolnega župnika dr. Stanka Lipovška vabi tudi Slovence po svetu, da se je v čim večjem številu udeležijo. Informacije lahko dobite tudi na elektronskem naslovu: slomsek.beatifikacija@mb.rkc.si.

SREČANJE V MOJI DEŽELI, ki ga vsako leto prireja Slovenska izseljenska matica, bo letos v nedeljo, 4. julija, v Polhovem gradu. Sveta maša bo v tamkajšnji župni cerkvi ob desetih dopoldne. Sledijo razne prireditve in nastopi. Marsikaj bo na programu že teden pred srečanjem. Če boste v tem času v domovini, se srečanja gotovo udeležite. Na sebi imejte znak, da ste iz Avstralije, da se boste spoznali z rojaki iz drugih avstralskih krajev.

ROMANJE – Vaš obisk domovine lahko združite tudi z romanjem na katero naših božjih poti: na Brezje (kjer boste morda srečali patra Cirila), Sveto goro, Ptujsko goro, na Višarje, Kurešček, v Medjugorje... Na romanjih imate vedno priložnost za prejem zakramentov.

BINKOŠTI so letos na nedeljo, 23. maja. Ta praznik je rojstni dan Cerkve. Bolnike prosimo, da bi ta dan darovali svoje trpljenje za dobrobit vesoljne Cerkve, ki je marsikje hudo preizkušana. Spomnimo se tudi naše Cerkve v domovini, ki ima letos sinodo. Če vprašate, kaj je sinoda, bi lahko rekli, da je nekak remont življenja kristjanov, in sploh delovanja Cerkve. Tega smo tudi mi sami še kako potrebni.

SVETO REŠNJE TELO IN KRI je v Avstralijo na nedeljo po prazniku, 6. junija. Po slovesni maši bo tudi telovska procesija na dvorišče, kjer bo blagoslov narave in našega dela, po vrnitvi v cerkev pa bo zaključni blagoslov. Sodeluje mešani zbor.

FIGTREE ima slovensko službo božjo v nedeljo, 9. maja (materinski dan) in na binkošti, 23. maja ob petih popoldne, junija pa 13. 6. (telovska procesija) in 27. 6.

NEWCASTLE pride spet na vrsto na peto nedeljo, 30. maja, ko bo tudi šmarnična pobožnost. Nato pa spet 29.

avgusta in 31. oktobra – vedno ob šestih zvečer. Maši sledi srečanje v dvorani.

CANBERRA ima slovensko mašo na tretjo nedeljo, 16. maja, vnebohod ob šestih zvečer v Garranu (Wisdom St.), 20. junija, 18. julija in 15. avgusta (Marijino vnebovzetje), pa bo sv. maša že ob štirih popoldne. Devetnajstega septembra pa se vrnemo spet na poletni čas, to je na šesto uro zvečer.

KRST – TIANA JOSIE LIUZZO, Ingleburn, NSW. Oče Sebastijan, mati Veronika, roj. Kosednar. Botra sta bila John Kosednar in Josie Liuzzo. Sv. Rafael, 21. marca 1999.

Novokrščenki, staršem in botrom iskrene čestitke!

POKOJNI

V sredo, 17. marca 1999, je na svojem domu v Seaforthu, NSW, umrl JANEZ PERKO, ki je bil rojen v Ljubljani (Šiška), 20. 1. 1923, kot sin Matije in Pavle, roj. Jordan. Leta 1955 se je v sydneyjski stolnici Matere božje poročil z Danico Plesničar, ki je po rodu iz Čepovana v Novi Gorici. Rodila sta se jima sin Marko, ki je zdravnik ortoped in hčerka Silvija, ki je glavna stevardesa. Pokojni Janez zapušča tudi tri vnuke: Kristino, Romija in Jaka, v domovini pa še živečo sestro. Janez je bil uspešen podjetnik in je bil lastnik več gradbenih podjetij. Pred leti je bil tudi predsednik slovenskega društva. Vse do svoje boleznj je bil tudi aktivni član dobrodelne organizacije Rotary in je za svoje delo prejel tudi njeno odlikovanje. Pogrebna maša za pokojnika je bila v cerkvi Matere božje, North Sydney, 20. marca. Nato je sledila upepelitev v ožjem družinskem krogu v krematoriju Northern Suburbs.

V ponedeljek, 15. marca 1999, je v domu počitka Scalabrini Village v Allambie Heights umrla MARIJA CEINER. Rojena je bila v vasi Sapjane pri Reki. Pred leti je bila povezana z našo skupnostjo. Pogrebna maša za pokojnico je bila 19. 3. 1999 v cerkvi sv. Karla Boromejskega v Rydeu, NSW, pokopana pa je bila na pokopališču Field of Mars v North Rydeu, NSW.

Naše iskreno sožalje družinam in sorodnikom omenjenih pokojnikov.

VSESLOVENSKI KONCERT bo v soboto, 2. oktobra, v dvorani Verskega in kulturnega središča Kew, Melbourne. Ta koncert bo letos prvič nadomestil mladinski koncert, ki bi bil letos že petindvajseti po vrsti. Na tel

koncertih je že nekaj let sodelovalo tudi precej odraslih, zato letošnje preimenovanje. Seveda bo mladina še naprej sodelovala in nastopala, vabljeni pa so tudi odrasli, da se prijavijo za nastop. Lepo bi bilo, če bi ob srebrnem jubileju mladinskih koncertov prišlo v Kew čim več ljudi, ki so nastopali v preteklosti, pa so zdaj že odrasli – da spet nastopijo ali so vsaj med gledalci. Prijavnice za nastop boste lahko dobili v vseh treh verskih središčih.

NABIRKA ZA KOSOVSKE BEGUNCE je bila pri svetem Rafaelu dvakrat. Druga nabirka v ta namen pri

maši 11. aprila je prinesla \$925.25. Že pred tem so posamezniki darovali \$330. V nedeljo, 18. aprila, je nabirka prinesla \$950.95. Isti dan so rojaki v Canberri pri slovenski maši darovali \$432.20. Skupni znesek je \$2638.40, kar sem poslal v Kew, od koder bo p. Metod denar poslal na slovensko Karitas v Ljubljano, da ga posredujejo kosovskim beguncem. Hvala vsem darovalcem, tudi tistim, ki so darovali prek drugih posredovalnic.

p. Valerijan

znamke

Tokrat vam predstavljamo nove slovenske **znamke**, ki so izšle 23. marca 1999 in nam jih je kot vedno

poslala gospa Maura Vodopivec iz Južne Avstralije.

Planinska znamka prikazuje **Golico**, 1835 metrov visoko goro v zahodnih Karavankah, prek katerih v dobršem delu teče državna meja med Slovenijo in avstrijsko Koroško. Znana je kot domovina narcisa.

Druga znamka proslavlja **50-letnico filatelistične zveze Slovenije**. Beseda filatelija je sestavljena iz grških besed *fileo* in *ateles* in v enostavnem prevodu pomeni ljubezen do poštnih znamk.

S Triglavskim narodnim parkom smo v Julijskih Alpah zavarovali eno zadnjih oaz prvobitne narave v Evropi. Na znamki iz zbirke **Europa – Narodni parki** je upodobljen motiv iz Triglavskega narodnega parka.

Četrta znamka je izdana ob **50-letnici Sveta Evrope**. To je najstarejša skupna evropska organizacija, ki je bila ustanovljena 5. maja 1949 v Londonu. Slovenija je bila sprejeta leta 1993 kot 27. članica.

Na peti znamki je **idrijski cinabarit**. Mineral cinabarit je živosrebrov sulfid (HgS) s 86,2 odstotki živega srebra. Ime izvira iz Indije, kjer beseda 'kinabaris' pomeni rdeča smola. Cinabarit in samorodno živo srebro sta edina vira živega srebra. Petstoletno rudarjenje je omogočilo razcvet rudarskega mesta Idrije.

Na izredni znamki pa je **Mlin na veter na Stari gori**.

SVETI FRANČIŠEK ASISKI

MARIJA KMETOVA

Prišel je včasih duhovnik, bral sv. mašo v kapelici in Frančišek mu je stregel. Vsa zlata so bila taka jutra. Še je bila megla v oljkah, v dalji pa so že rdeli hribi, prvi žarki sonca so prihiteli do okenske kapelice in se ozrli vanjo. In so prihiteli žarki vse večji in močnejši, pozlatile so se šipe, sonce je zažarelo na kelihu, poljubilo je pateno, sklonilo se je in se zablestelo na tleh. Prišla je škrjančkova pesem, zacvrčale so lastovke, Frančišek je pozval, zalesketala se je hostija nad njim. In Frančišek je onemel v toliki lepoti od Lepote same, žejno je pil besede, ki jih je izgovarjal duhovnik, in nekoč je prisluhnil še pozorneje. Slišal je, kako je bral duhovnik:

“Grede pa oznanjajte: Približalo se je nebeško kraljestvo. Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, hude duhove izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne jemljite si ne zlata ne srebra ne bakra v svoje pasove, ne torbe ne dveh sukenj ne obuval ne palice... Ko stopite v hišo, jo pozdravite. In če bo hiša vredna, naj pride nadnjo vaš mir...”

Frančišku je bilo kakor da bere duhovnik le zanj.

“To mi je povedal Gospod, taka je moja pot.”

Po maši je prosil duhovnika, naj mu natančneje razloži pomen teh besed. Ves vesel je odložil čevlje in palico, odvezal si jermen in se opasal s konopcem in si napravil iz najbolj robatega blaga, ki mu ga je podaril neki posestnik, drugo haljo.

“Našel sem nevesto,” je dejal in poljubil tla. Frančišek se je poročil s svetim uboštvom. Bil je 24. februarja leta 1208, ko je bil Frančišek šestindvajset let star.

IV. APOSTOL

1. BESEDE PREROJENJA

Rumena prst je dišala, odslovila je zimo in se zibala v pomladi.

“Sonca!” so klicale gruče in gručice zemlje, sonca so zahtevale korenine, sonca so si zaželele veje, vejice so hrepenele po njem in zbirale sokove v popju.

Sonca so zahtevale duše.

Mrko so se bila zajedla poslednja leta, mrzel piš je vel iz let vojne, prazna srca so kopnela po toploti, po dobroti in ljubezni.

Opajali so se ljudje v besedah o zmagah, o uživanju; napili so se šumnih zabav in omotični so bili od strasti. A kakor bi kdo izžemal njihove duše: čim več je bilo lesketanja in vrvenja zunaj njih, čim bolj so stregli telesu, tem večja praznota je silila v njih duše. Ugašale so lučke lepote, tema je nastopila. V temi duše se je širilo nezadovoljstvo, v zemlji ni bilo nič več, česar ne bi bili že poznali, nebo so bili zavrgli, više in više je hitelo od njih. Sijaj cerkva in svetih opravil je bil le za pogled, molitve so bile na ustnicah, v srcu jih že zdavnaj ni bilo več. Denar je bil gospod, za denar so ljudje trpeli, za denar so se pokorili, zaradi denarja so bili hinavski, zvijačni, prijazni. Za denar so ubijali in za denar so ljubili. Tudi molili so tedaj, če jim je neslo, če so tako prišli do boljše kupčije. Boga so hoteli podkupiti, z denarjem

dospeti do sreče in blaženosti. Ljudstvo je bilo tako in zbegana je bila posvetna in duhovska gosposka.

Frančišek je zdaj razumel, kaj je menil Križani, ko mu je bil dejal: "Francesco, kaj ne vidiš, da se podira moja hiša?" "Svojo veliko hišo, svojo Cerkev je imel v mislih," se je posvetilo Frančišku.

Proti Assisiju je krenil tisti dan po razodetju iz evangelija. Nič ni vedel, kaj bo dejal ljudem, ni si pripravil pridig in učenosti ni poznal. V srcu je imel Boga in ljubezen.

Čez polje je vodila pot.

"Mir z vami," je dejal, ko je prispel do skupine kmetov. "Lepo zemljo vam je dal Gospod, vesel bo, če jo bomo lepo obdelali," je nadaljeval in jim pomagal rahljati dišečo prst. "Glejte," je povzel potem, "zdi se mi, da je zemlji kar dobro, ko se takole ogreje na soncu. Kaj ni res? Vso zimo je preždela v temi in mrazu. Privoščimo ji toplote! Saj tudi nam dobro de, če je kdo prijazen z nami. Lepa beseda lepo mesto najde." Zasmehljal se je, veselo pogledal v razgreta lica krog sebe in dostavil:

"Zdaj grem pa še k drugim, da ne bo zamere."

Ljudje so odložili lopate in strmeli za Frančiškom.

"Z Bogom!" so zaklicali za njim in ves dan so mislili nanj, da niso vedeli, kdaj jim je potekel čas.

Frančišek je šel dalje in srečal dva meščana, ki sta se pričkala in glasno vpila drug na drugega.

"Mir vama bodi," ju je pozdravil Frančišek in povzel: "Prijatelj, kakor bi nekaj izgubili, se mi dozdeva." Oni se je ustavil in ozrl nazaj. Frančišek je pristopil k njemu in nadaljeval: "Tako se mi je zdelo. Pa res – ničesar ni. Kako so oljke vse sveže, glejte; dobra letina bo."

Prvi se je zagledal v oljke, oni pa je meril Frančiška od nog do glave. Potem je šel k tovarišu, nit prepira se jima je pretgala, da je dejal prvi:

"Čas je že, da bo kaj boljša letina, nič prida ni bila že več let." In sta se pogovarjala o letini in vremenu.

"Hvala Bogu," je dejal Frančišek, ko je videl, da gresta v mirnem razgovoru dalje.

Prispel je v mesto.

"Poznate tisto igro o slepi miški?" je ogovoril otroke.

"Igrajmo se!" je vzkliknil deček. Frančišek se je pomešal mednje in se smejal in tekal z otroki. Matere so ga gledale skozi okna, dobro jim je delo.

Zaslišal je krik iz krčme.

"Mir bodi tej hiši!" je pozdravil, ko je vstopil. "Dobra kapljica? Pa še vsa boljša bo letos. Bog je res dober. Posedamo, čas mu krademo, vendar nam da in daje. Jaz si le mislim, kako mu je, ko nas vedno gleda, mi pa Njega nič. In zdravega vina nam da in zdravega kruha in zdrave

otroke. Kakor Ga prosimo: Daj nam danes naš vsakdanji kruh. Pa z Bogom, veseli bodite in nič se ne jezite!"

"Lej ga," je dejal nekdo in stopil za njim na prag, "kako se je izpremenil Francesco! Kaj sem bil že govoril prej?" Zamislil se je in za njim vsi drugi, da so pustili vino v kozarcih, plačali in šli domov.

Srečal je Frančišek starčka in ga potrepal po rami, rekoč:

"Kaj, križi, križi, hudi so bili, pa zdaj bo skoraj bolje. Kaj bi bilo, če človek ne bi smel umreti! Pomislite."

Ljudje so se nabrali krog njega. "Če bi večno živeli v tem mestu!" je nadaljeval Frančišek, kakor da govori vsem in vsakemu posebej. "Doživeli bi, kako smo sami bolj in bolj nadložni, kako nas je več in več in prostora nikjer za nas vse. Pa je smrt – mi smo lepo v nebesih in toplo nam je pri Bogu. Če, seveda, če smo pridni! To je. Zakaj, še hujše je na onem svetu, če tu ne slušamo Boga. Da je to težko, menite? Kaj bi bilo težko! Saj je bil sam Bog na zemlji in nam je vse lepo povedal in pokazal, kakšni moramo biti. Drug drugega moramo imeti radi, in če je kaj jeze v nas – proč z njo! Kdo bi se jezil! Grd postaneš od jeze, skremžen obraz dobiš, pa gube in oster pogled. Kdo bi bil tak! Tisto jezo požri, kadar pride, nič ne maraj za hude besede. Prava reč: beseda je kakor pleve – pride, gre – veter jo odpihne! Pa žalostiti se nikar! Žalost je samo ena, in ta je: da nam je hudo, ker žalimo Boga in se nič ne zmenimo za Njegove rane, ki jih je dobil zaradi nas. Vse drugo pride – mine – vse mine. Samo Bog ostane. Mir bodi z vami!"

Ljudje so poslušali kakor nikoli v cerkvi. Preprosta beseda je brž našla pot do srca.

Tako je hodil Frančišek od kraja do kraja in v nemal duše. Marsikdo se je premagal v jezi in sovraštvu, ko je pomislil na Frančiška. Nekateri so šli neopaženo za njim in ga poslušali vsepovsod. Prišla jim je misel, da bi tudi oni pričeli živeti, kakor živi Frančišek, in prav v dno duše so jim segle besede, ko je dejal nekoč:

"Kaj bi z bogastvom in denarjem! Pride nesreča, pride smrt – kaj ti bo denar? Pride požar – kdo ti postavi hišo iz pogorišča? Imaš denar, skrivaš ga, obračaš – tat ti ga odnese v hipu. Si bogat, greš zdoma – koliko skrbi! To in to naročaš, izročaš povelja, še te skrbi vso pot, če bo tako, kakor si naročil, ko se povrneš. A če nimaš ničesar? Kakor ptič poletiš in ni skrbi v tebi. In naš Gospod tudi ni imel ničesar. Še zibeli ne in tudi ne groba. Kaj menite, da je živel tako kar za šalo? Tisto nam je hotel pokazati, kar je najbolje za nas. In če je najbolje, čemu bi se izogibali blagru?"

Se nadaljuje

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Ukradena klobasa ga je pekla v prste, da je ni mogel več držati. Zabilisal jo je v temni kot. »Maček naj jo, če hoče, ali pa miši! Ne maram!« je skoraj glasno bruhnilo iz njega.

Potem je zaprl skrinjo in odšel s podstrehe. Tatu podpira in ni vreden, da gleda svete stvari.

Iz bojazni pred bratom res ni povedal očetu, kaj je videl pod streho. No, sicer je pa Miha kmalu sam prišel na to, kdo je 'maček'. Šele takrat je Tončku odleglo. Brat je bil kaznovan, da ga je bilo stram. Tonček pa je sklenil, da ne bo kradel nikoli v življenju. Naka, kradel ne!

Drugače sta se Tonček in Janez kar dobro razumela, dasi je bilo med njima skoraj deset let razlike. Ono pomlad pa še prav posebno, ko sta napravila načrt, da bi postavila čebelnjak.

Očetu se je kar samo smejala, ko mu je Janez razkril svojo željo in je bratu tudi osemletni Tonček moško pritrdil. »Zakaj bi jima ne pomagal, če imata veselje,« si je mislil. Potem se je prav po očetovsko pomenil in jima vse obljubil. Takoj so odšli za hišo, da pregledajo in odmerijo prostor ter ugotovijo pravo lego.

»Tu bi kar bilo. Sem že sam večkrat delal načrte. Kdo bi si mislil, da me bosta vidva prehitela...«

Janez je šel naslednji teden z vozom na podbreško žago po deske, nato se je v Potoku začelo delo. Oče je bil več za hišo kot v mlinu, tako je pomagal sinovoma z besedo in spretno roko. Brez njega bi iz brega za hišo nikoli ne zrastle čebelnjak. Vendar jima je pustil veselje, da delata sama, neskaljeno.

Juhej! Čebelnjak! Nekaj panjev bodo imeli oče, dva Janez in dva Tonček.

Riše: Zorka Černjak

»Še Martinu bi prepustil enega, da se ne bo kislo držal, ko se bomo mi oblizovali z medom. Bo vsaj vedel, da spada k Pintarčkovi hiši,« je bil darežljiv Janez.

Ženskam pa nič! Saj se tako samo smejejo in hodijo izza vogala oprezovat 'kdaj bo pasja hišica gotova'...

»Le čakaj, Neža! Še medene žlice ti ne bom dal oblizniti,« je grozil Tonček svoji dvojčici. Pa le bolj za šalo. Saj je bil tako v delu, da se niti jeziti ni utegnil.

Žaga je pela, strugalo je žvižgalo in gladilo deske, kladiva so zvonko udarjala...

»Bo, bo,« se je smejal oče in trepljal Tončka po rami. »Pridna sta, da drug drugega prekašata. Ako bi bila dekleta take vrste pri hiši, bi mleko v Potoku nikoli ne prekipelo...«

Ho, ho! Si videl, kako hitro so glave Pintarčkovih deklet izginile za vogal? Oče znajo udariti po pravi struni.

Ko je v soboto pred svetim Markom v Stični zvonilo delopust, sta bila potoška tesarja gotova. Oče ju je povabil v hišo na kozarček cvička. Naj ga danes tudi Tonček poskusi, saj je bil ves čas priden pri delu!

Pa sta se oba komaj spravila izza hiše. Čebelnjak je stal z okraшено smrekico na strešnih škarjah, ves nov in brhek: kot zastaven dolenski fant v praznji obleki in s krivci za klobukom. Na stranici pa se je prav na daleč videlo, kar je urezala očetova roka:

T + J

1878

Tonček in Janez, leta Gospodovega tisočosemstooseminsedemdesetega.

Naslednji teden je prišel iz Vira krovec Boltek: čebelnjak je dobil slamnato streho, da se je nova bleščala kakor zlata. Ne bo je zlepa premočil dež! Oče, ki je imel roko tudi za čopič, pa je narisal končnice panjev: svetega Mihaela, ki preganja hudobca v rdeči pekel; potem svetega Janeza Krstnika in svetega Antona s prašičkom. Na vrsto je prišel tudi hišni patron, sveti škof Valentin, za njim pa manj pobožne slike. Seveda ni manjkal rdeči turški hlaçon, nad katerim Potoški Tine vihti svojo gorjačo.

Celo Tonček se je spravil k slikanju, dočim Janez ni imel veselja. Njegova končnica je predstavljala vogal Pintarčkove domačije, izza katerega gleda zmršena dekliška glava in kaže jezik: Neža. A njegova umetnina je bila še isti dan popackana. Sestrino delo.

Kmalu je v Potoku oživel prvi panj. Vse lepše je bilo na Pintarčkovi domačiji, ko so za hišo brenčale čebele. Tonček bi jih poslušal ves dan, pa se ne bi naveličal. Prav v nasprotju s svojo dvojčico, ki čebel ni mogla. Od tistikrat, ko je z oteklim obrazom bežala od čebelnjaka. Zakaj pa je hotela priti s slamico do medu, sladkosnedka!

JE BELA CESTA UGLAJENA...

Ljubka cesta vodi skozi Potok proti Stični. Na eni strani sega prav do nje zaraščen hrib, na drugi se vije potoček, ki žene Pintarčkove mlinske kamne. Šele pred prvimi hišami v Gaberju se prav razširi in pripelje v Stično mimo sivih zidov starodavnega samostana.

Tonček je pot dobro poznal. Odkar je nosil hlače, je bil često na njej. Vsak grmiček mu je bil znan in domala vsako drevo ob njej je že okušalo ostrino njegovega noža.

»Tonček! Tonček!« ga je velikokrat poklicala mati Marijana. »V trgovino!«

Nikoli se ni potuhnil za hlevom, kot se je znal Janez. Mamo je treba ubogati, to je prvo. Drugo pa, da je trgovina vendar v Stični in četrtina pot mine, kot bi mignil. Navadno se mu je pridružila tudi Nežika in sta jo skupaj mahnila, objeta okrog vratu in med veselimi petjem, da je ves Potok odmeval.

»Tonček, kaj bova šla tudi k cunjarici Pajkovki?« ga je vprašala sestra.

»Kakopak!«

Res sta v Gaberju zavila k ženici, ki je svoja mala gosta dobro poznala. »Kaj bi pa vidva rada?« se jima je že na pragu ljubeznivo smejala.

»Pangeljce,« je koj povedala Nežika.

»Potem pa kar naprej!«

Pajkovka se je preživljala s tem, da je po hišah pobirala

stare cunje in dajala zanje šivanke in sukanec ter drugo drobnarijo. Ljudje so jo imeli radi, ker je bila poštena od nog do glave. Mnogo vasi je obredla in ker je od časa do časa odkrevsala s svojo zbirko cunj celo v Ljubljano ali Novo mesto, so ji radi naročali to in ono. Vse je oskrbela in uredila. Doma v Gaberju pa je imela kramarijo, kjer so otroci kaj radi stikali med šaro. Dekletom je šlo zlasti za prstane, ki jih je imela celo zbirko in prav poceni. Napuhnjence! Tudi Neža je bila taka, dočim je Tonček raje ogledoval dolgo vrsto lesenih konjičev, ki so imeli namesto repa piščalko. A vsem obiskovalcem so zlasti dišali piškoti iz lecta in sladkorčki, ki so se kar sami stopili v ustih. Prodajala jih je na večje praznike tudi na stojnici pred cerkvijo, toda tam so bili dražji kot doma, kjer je navadno dala katerega povrhu.

Seveda so otroci vselej dobili od cunjarice razne odrezke blaga, ki so jim rekli 'pangeljci'.

»Tak sta zopet enkrat vidva pri meni,« je ženica Tončku in Nežiki že dajala šop pisanih trakov.

Ko bi imela kaj denarja za sladkorčke, bi se dalj časa zadržala. Tako sta se samo zahvalila za pangeljce, dobila vsak pol sladkorčka zastonj in stekla proti Stični. Da nazadnje še ne pozabita, po kaj so ju mati poslali v trgovino!

Cunjarica Pajkovka je s prijaznim smehljajem gledala za najmlajšima iz Potoka. Gotovo je precenjevala, koliko sta se potegnili od takrat, ko sta pri njej bosa pričakala – snega.

Se nadaljuje

Krvava zgodovina kosovskih Albancev

Tone Gorjup

Že sredi lanskega leta se je pokazalo, da na Kosovu ne gre več za posamezne spopade med srbsko policijo in terorističnimi skupinami tamkajšnjih Albancev, kakor so navadno poročali beograjski viri. Krvava vojna, kakršna se je pred leti razbesnela v Sloveniji in kasneje dosti huje na Hrvaškem in v Bosni, je že več let tlela tudi na tem delu Balkana.

Tako so se v Beogradu pred meseci odločili, da bodo obmejni pas z Albanijo razširili na pet kilometrov. S tem se je jugoslovanska vojska tudi javno vključila v spopade z enotami Osvobodilne vojske Kosova, čeprav tudi pred tem ni stala ob strani. Nekaj dni zatem je jugoslovanski predsednik Slobodan Milošević delegaciji evropske trojke zagotovil, da je srbska ofenziva na Kosovu končana. Od takrat pa do 24. marca letos se je napetost v tej pokrajini samo še večala; vasi so gorele, beguncev je bilo zmeraj več, o mrtvih pa so bili podatki dokaj skopi in nepopolni. Svetovna javnost pa se ni zganila.

Pablo Picasso: Materinstvo

Slovenija je bila ob vsem tem bolj tiho. Ministrstvo za zunanje zadeve je večkrat izrazilo globoko zaskrbljenost zaradi nadaljnjega stopnjevanja nasilja na Kosovu in nepripravljenosti jugoslovanskih oblasti, da prisluhnejo zahtevam ter prizadevanjem mednarodne skupnosti za mirno rešitev tega vprašanja.

Zgodovina kosovskih Albancev pa je krvava že celo stoletje. Njihovi začetki so, tako kot srbski, zaviti v teorije. V času carja Dušana so v tej pokrajini Srbi in imajo v Peči tudi sedež svoje cerkve, Albanci pa pasejo ovce po okoliških planinah. Pol stoletja zatem se zgodi znamenita kosovska bitka, ki nima pravega zmagovalca. Čez nekaj desetletij je jasno, da v tej bitki ni propadla samo srbska vojska, ampak tudi srbska država. Narod se s tem ni nikoli sprijaznil, ampak je v izročilu oblikoval kosovsko legendo, ki je še danes gibalo življenja srbskega naroda.

Stoletja so bili Srbi in Albanci v tej pokrajini podrejeni Turkom. V balkanskih vojnah v začetku tega stoletja se Turki umaknejo in po Londonskem sporazumu leta 1914 ta pokrajina pripade Srbom. Novi gospodarji so že takrat bolj ali manj uspešno začeli z etničnim čiščenjem Kosova. Od takrat naprej je bilo vsako desetletje zaznamovano z napetostmi. Zadnje so izbruhnile v osemdesetih letih in dosegle vrh pred desetimi leti, ko je Milošević ukinil avtonomijo Kosova.

Zanimivo je, da je v tem stoletju tudi naš narod povezan s tem delom Balkana. Med obema vojnoma je bil med njimi naš svetniški kandidat škof Janez Gnidovec, za njim pa še kasnejši beograjski nadškof Alojzij Turk. Do današnjih dni je tam delovalo več sto naših duhovnikov, redovnikov in redovnic. Na Kosovu se je v osemdesetih letih izkazal tudi naš rojak Stane Dolanc, ki je med prvimi začel krotiti prebujajoči se kosovski narod. Po ukinitvi avtonomije je bil v Beogradu kot zadnji še ustoličeni predsednik predsedstva Janez Drnovšek. Šele ko se je Miloševićeva diktatorska narava do kosovskega naroda razdivjala do skrajnosti in se sedanje politično vodstvo Slovenije, ki je tradicionalno naklonjeno Beogradu, ni moglo več izmikati jasni opredelitvi do njegovega ravnanja, je odprlo zračni prostor letalom Nata.

Po načrtovanem propadu pariških pogajanj sredi meseca marca, je Milošević začel prazniti in požigati albanske vasi. Upal je, da bo Nato, tako kot jeseni,

zaustavil z novimi predlogi in zavlačevanjem. V noči, ko so tisoči kosovskih Albancev že zapustili domove, so na Jugoslavijo padle prve vodene rakete in bombe. Od takrat pa do danes divja vojaški in medijski spopad, ki bi v veliki meri zakril kosovsko tragedijo, če se na meji sosednjih držav ne bi pojavilo stotisoče beguncev. Čeprav si niti Milošević niti zveza Nato ne moreta privoščiti poraza, bo za končanje tragedije, ki je zadela vse narode v Jugoslaviji, potrebno premirje in dogovor. Posledice že čuti in bo čutila vsa Evropa. Kosovska bitka, ne glede na izid, že pomeni propad srbske države, kakršno si je zamišljal Milošević.

izpod triglava

IZSELJENSKO DRUŠTVO SLOVENIJA V SVETU

– Kot vsako leto vas tudi letos vabimo, da nam najkasneje do konca maja sporočite vaše načrtovane predloge, želje in potrebe kulturnega ustvarjanja in udejstvovanja: razstave, prireditve, nastopi pevskih zborov, glasbenih, gledaliških in folklornih skupin ali posameznikov na literarnem, pevskem, znanstvenem ali strokovnem področju. Sporočite nam tudi potrebe za pomoč pri financiranju slovenskega tiska in radijskih oddaj.

Ob nenehni skrbi za ohranjanje naše materine besede in sploh slovenskega življenja, vključujemo to pot v naš program – s pomočjo Ministrstva za šolstvo in šport – tečaje slovenskega jezika po slovenskih skupnostih, kjer ni strokovnih učnih moči. Prav tako si prizadevamo in skrbimo za pisano slovensko besedo s posredovanjem šolskih knjig in literature med Slovenci zunaj meja domovine. Ena naših vsakoletnih aktivnosti so tudi obiski maturantov iz različnih delov sveta v Sloveniji.

Do konca maja nam torej sporočite vaše želje in predloge, da jih vključimo v program naše organizacije in pravočasno predložimo ministrstvu. Le tako vam bomo lahko finančno priskočili na pomoč. Z željo, da bi uspeli v naših skupnih prizadevanjih in skrbi za ohranitev slovenstva po svetu vas lepo pozdravljam.

Boštjan Kocmur, predsednik, Ljubljana

POMAGAJTE SV. EMI – Danes se vam prvič oglašam. Na g. Alojza Krašovca iz Podčetrтка ste naslovili pismo in priložili dar 100 dolarjev. Kako sem vam hvaležen za ta velikodušni dar! V listu Misli se prosim v mojem imenu in v imenu vse naše župnije Sv. Eme zahvalite darovalcem zanj. Smo v veliki stiski za sredstva. Župnija je mala, objektov za popraviljanje pa veliko. Poleg župnijske cerkve imam štiri podružnice. Zdaj bi morali nadaljevati z deli na podružni cerkvi Sv.

Urbana, s katerimi smo začeli lani. Obnovili smo samo streho na zvoniku. Vendar ne moremo nadaljevati, dokler ne poravnamo starih dolgov.

Povezan sem bil tudi s pokojnim patrom Bazilijem Valentinom. On mi je že enkrat pomagal, ko smo obnavljali podružno cerkev Sv. Areha. Morda se bodo v Avstraliji še našli kakšni dobrotniki, ki bodo priskočili na pomoč. Vsak dan ste vključeni v molitev in daritev pri sveti maši ter v osebne molitve. Pomoč za mojo župnijo lahko nakažete na žiro račun:

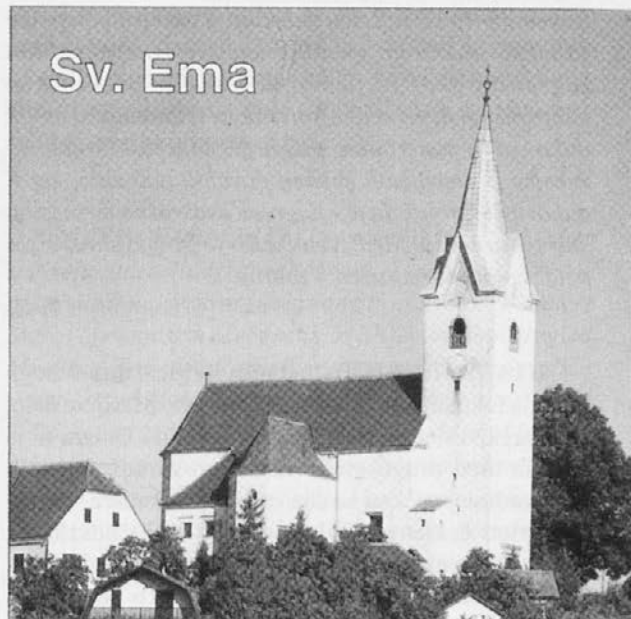
Banka Celje

Enota banke Rogaška Slatina / župnija sveta Ema, pooblaščen Franc Strašek

50700-620-16-05-1382110-5506/80

Iskren hvaležen pozdrav

Franc Strašek, Sv. Ema

Sv. Ema

VABILO NA PAPEŽEV OBISK IN SLOMŠKOVO BEATIFIKACIJO – Z veseljem vam sporočam, da bo papež Janez Pavel II. V nedeljo, 19. septembra 1999, že drugič obiskal Slovenijo in bo v Mariboru svetniškega škofa Antona Martina Slomška razglasil za blaženega. Lepo bo, če bomo ob tej priložnosti vsi Slovenci zbrani okrog Petrovega naslednika in našega prvega domačega svetnika. Vse informacije dobite na tajništvu odbora v Mariboru, Slomškov trg 20, tel. 386 (0)62 22-90-508.

Prisrčno vabljeni, pričakujemo vas!

Tajnik Odbora za papežev obisk in Slomškovo beatifikacijo dr. Stanko Lipovšek

NOVI SLOVENSKI PREVOD SVETEGA PISMA je izšel leta 1996. V skladu z novim besedilom zdaj posebna liturgična komisija pripravlja izdajo novih knjig z berili in evangeliji za nedelje in praznike ter delavne dni. Pred dnevi so v Vatikanu odobrili prevod prve knjige. Tako bo v bližnji prihodnosti izšel lekcionar za leto A.

T. G.

V ZAGREBŠKI KATEDRALI so se na belo nedeljo popoldne zbrali verniki dekanij Leskovec in Videm ob

Savi. Skupaj z rojaki, ki živijo v hrvaški prestolnici in okolici, so se zbrali pri maši v zahvalo blaženemu kardinalu Alojziju Stepincu. Pobudo za tovrstno srečanje so dali člani duhovne sekcije Anton Martin Slomšek pri zagrebškem Kulturno prosvetnem društvu Slovenski dom. S sveto mašo so se želeli zahvaliti blaženemu Stepincu za njegovo dobroto v času druge svetovne vojne. Kot zagrebški škof je pomagal mnogim slovenskim duhovnikom in vernikom, jih reševal iz Jasenovca ter jih duhovno in materialno podpiral. Zagrebški rojaki so vernike iz omenjenih dekanij povabili tudi zato, ker ti duhovniki skrbijo, da je v Zagrebu dvakrat na mesec tudi slovenska maša. Med sveto mašo je prepevalo kar sto petdeset pevcev združenih zborov.

T. G.

CHIARA LUBICH, ustanoviteljica duhovnega gibanja fokolarov, ki mu pri nas pravimo Marijino delo, je v torek, 13. aprila, obiskala Slovenijo. Chiara se je morala med drugo svetovno vojno zaradi pogostih bombardiranj večkrat na dan zateči v zaklonišče. Tam je s skupino deklet odpirala evangelij in ga odkrila na povsem nov način. Spoznala je, da je v njem moč, ki lahko spreminja svet, če ga živimo. To so začetki

Marijinega dela; danes ji sledi pet milijonov ljudi. Pri nas je gibanje zaživelo v šestdesetih letih in zdaj šteje že nad petindvajset tisoč članov. Chiara Lubich je prišla k nam na povabilo naših škofov, zato se je udeležila tudi zasedanja Slovenske škofovske konference. Kasneje pa se je v cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani srečala s slovenskimi verniki in člani gibanja. Ob tej priložnosti ji je ljubljanski nadškof Franc Rode podelil najvišje cerkveno odlikovanje pri nas - odličje sv. Cirila in Metoda. Odlikovanje je prejela, ker je s svojo karizmo veliko prispevala k prenovi verskega življenja na Slovenskem.

T. G.

O JANEZU SVETOKRIŠKEM, kapucinskem pridigarju, doma iz Črniča na Vipavskem, ne vemo prav dosti. Zapisoval si je pridige, za katere je snov nabiral v takratnih latinskih in italijanskih pridigarskih

Pierre Auguste Renoir: Mati in otrok

priročnikih. Na prošnjo sobratov jih je pripravil za natis. Izšle so med leti 1691 in 1698 v petih knjigah pod skupnim naslovom *Sacrum Promptuarium*. Poleg prikaza verskega nauka pridige vsebujejo živ opis življenja na Slovenskem konec 17. stoletja. Posebej so predstavljeni

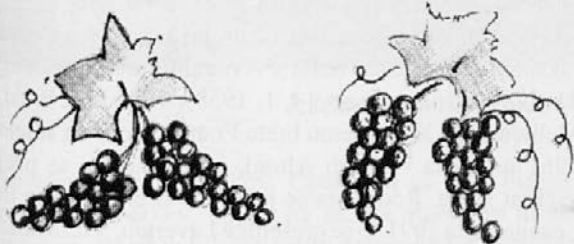

boji proti Turkom, kugi in lakoti. Konec preteklega leta je Slovenska akademija znanosti in umetnosti izdala ponatis celotne zbirke. Konec letošnjega aprila pa je v kapucinskem samostanu v Vipavskem križu potekal tridnevni mednarodni simpozij o Janezu Svetokriškem. Na njem so s predavanji nastopili domači in tuji strokovnjaki s področja literarne in cerkvene zgodovine, teologije ter jezikoslovja. Simpozij je na novo osvetlil pomen in delo tega baročnega pridigarja in hkrati pokazal, da o njem še ne bo tako hitro vse povedano.

T. G.

SLOVENSKA VLADA v tokratni sestavi je 20. aprila letos dobila prvo ministrico. To je dr. Tea Petrin, ki bo odslej vodila gospodarski resor. Zamenjala je Metoda Dragonjo, ki je iz neznanih razlogov odstopil. Ob nastopu je napovedala, da si bo prizadevala za hitro rast malih podjetij, dvig konkurenčnosti, pospešeno privatizacijo državnih podjetij in hitrejša reševanje propadajočih podjetij.

T. G.

SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI so v marcu in aprilu praznovali deseto obletnico ustanovitve stranke. Ob tem je izšla tudi knjiga Leona Marca Kristjani za demokracijo, ki opisuje to obdobje. Osrednja prireditelja ob jubileju je bila 21. aprila v Celju. Ob tej priložnosti je predsednik stranke Lojze Peterle napovedal, da se po dolgih letih pričakovanih pričena proces združevanja Slovenskih krščanskih demokratov in Slovenske ljudske stranke.

T. G.

V RUMENEM TISKU so se konec lanskega leta pojavile zgodbe o tem, da je v času osamosvojitvene vojne na Koroškem leta 1991 prihajalo do kriminalnih dejanj. Te naj bi zagrešili koroški policisti in pripadniki teritorialne obrambe. Prvi naj bi izropali prodajalne na mejnem prehodu Vič, drugi pa streljali na jugoslovanske vojake, ki so se predali na Holmcu. V zvezi s to afero se

je moral posloviti generalni direktor policije Borut Likar, za njim pa še notranji minister Mirko Bandelj. Najvišje vodstvo države s predsednikoma države in vlade na čelu, se do dogodkov ni jasno opredelilo, evropska javnost pa se je začela spraševati, kaj se je pravzaprav takrat dogajalo. Po več mesecih je v izsledkih posebne komisije prišlo na dan, da so nekateri v vodstvu notranjega

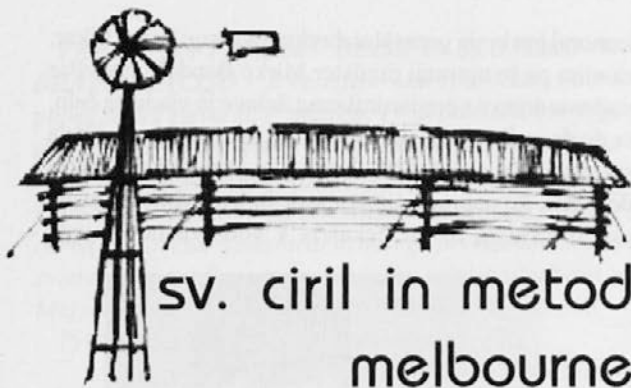
Mary Cassatt: Detetovo ljubkovanje

ministrstva začeli s podtikanji zgolj zato, da bi odstranili podsekretarja Marka Pogorevca. Nekatere opozicijske stranke že napovedujejo novo interpelacijo zoper predsednika države Drnovška, saj naj bi njegova Liberalna demokracija politično zlorabljal notranje ministrstvo. Razkritje afere kaže tudi na to, da udbovske metode še niso povsem zamrle.

T. G.

Z MESECEM MAJEM je v naših cerkvah spet zaživela stara ljudska pobožnost - šmarnice. Pri tej pobožnosti največkrat poslušamo branje o božji materi Mariji in svetniških osebnostih, ki jih je navdihoval zgled Marije. Letos poslušamo šmarnice o življenju in delu svetniškega škofa Janeza Gnidovca, ki je umrl pred šestdesetimi leti. Bil je škopsko-prizrenski škof in tako srbel za maloštevilne katoličane v Makedoniji, Na Kosovu, Metohiji in Južni Srbiji. Škof Janez Gnidovec je skupaj s škofom Friderikom Barago, p. Vendelinom Vošnjakom in Lojzetom Grozdetom naš svetniški kandidat.

T. G.

sv. ciril in metod melbourne

p. Metod Ogorevc, OFM

SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

KRSTI

Končno je enkrat spet več krstov kot pogrebov. Staršem novokrščencev želimo, da bi bili njihovi otroci duhovno in telesno zdravi in naj vso njihovo družino spremlja božji blagoslov. Pri krstu svojih otrok so obljubili, da jih bodo v veri vzgajali.

Jordan Jernejčič, rojen 14. 1. 1999 v Carltonu, Melbourne, krščen 18. 4. v naši cerkvi; starši John Jernejčič in Maria, roj. Jakac; boter Frank Jakac.

Christopher John Gril, rojen 2. 1. 1999, Greensborough, Melbourne, krščen 25. 4. v naši cerkvi; starši Johnny Gril in Olga, roj. Fekonja; botra Karmen Tull-Boyle in Zlatko Fekonja.

Stephanie Anna Kastelic, rojena 5. 2. 1999, East Kilda, Melbourne, krščena v naši cerkvi 25. 4.; starši John Kastelic in Christiane roj. Asche; botra Vilim Kinkela in Irena Brumen.

Stephanie Franciška Psarianos, rojena 18. 10. 1998, St. Albans, krščena v naši cerkvi 26. 4. 1999; starši Eric Psarianos in Sonia, roj. Maver; botra Helen Maver.

Dane Hrvatinić, rojen 6. 1. 1999, Williamstown, Vic., krščen v naši cerkvi 1. 5.; starši Edo Hrvatinić in Katarina roj. Korač; botra Lidija in Simon Taylor.

POGREBA

Janez Žnidaršič je umrl 5. 4. 1999 v Melbourne Royal Hospital. Pogrebna maša zanj je bila v Kewju, v četrtek,

8. aprila, pokopan pa je na pokopališču v Keilorju. Rojen je bil 29. 6. 1938 v Dolenji vasi, v Avstralijo pa je prišel leta 1959. Najprej je živel v Baragovem domu. Leta 1971 se je v Kewju poročil z Zito Luštica, dom pa sta si ustvarila v Campbellfieldu. Rodila sta se jima sin in hčerka: Anita in Johnny. Janez je rad hodil v slovensko cerkev in se nasploh družil s Slovenci, bil pa je tudi dober mož, oče in prijatelj. Na tretjo nedeljo v marcu je še pomagal Društvu sv. Eme pripravljati družinsko kosilo s pečenjem na ražnju. Nenadoma pa ga je premagala bolezen, s katero se je že nekaj časa boril. V Sloveniji zapušča tri brate: Ludvika, Toneta in Jožefa, v Avstraliji pa je že pokojna sestra Jožefa.

Mario Jaksetič je umrl 15. 4. 1999 v Footscray Western General Hospital, kjer je bil samo tri dni. Pogrebno mašo zanj sem opravil v torek, 20. 4., v cerkvi St. Leo v Altoni North, na predvečer pa smo imeli zanj rožni venec v isti cerkvi. Pokopan je na pokopališču v Keilorju. Rodil se je 1. oktobra 1933 v Trebčanah pri Ilirski Bistrici kot dvanajsti od trinajstih otrok. Devetnajstega junija 1956 je zbežal čez mejo v Italijo in se 27. septembra istega leta poročil z Marijo, z dekliškim priimkom prav tako Jaksetič. Iz Italije sta odšla v Avstralijo pred božičem, 21. 12. 1957 in prispela 14. 1. 1958 v New Port West, Melbourne, k Marijinemu bratu Francu. Dom sta si leta 1961 ustvarila v North Altoni, potem ko sta se prej večkrat selila. Rodili sta se jima dve hčerki, Maria in Leanna. Leta 1991 so se preselili v Laverton, Vic. Mario je bil bolan samo kratek čas, od marca letos. Čutil je bolečine v križu, kasneje pa se je ta bolečina selila po telesu. Na preiskavah so ugotovili raka. Poleg žene in hčerk ga bodo pogrešali tudi dva vnuka in dve vnukinji, zapušča pa tudi brata Franca (v Avstraliji) in brate in sestre v Sloveniji: Toneta, Slavkota, Jožeta, Milko, Marijo, Vido in Francko.

Zahvala

Družina Žnidaršič se zahvaljuje Društvu svete Eme za pomoč po pogrebu Janeza Žnidaršiča. Hvala tudi tistim, ki so darovali denar namesto rož in vsem, ki so pomagali na kakršen koli način.

Veliki teden - Na petek pred velikim tednom smo imeli spokojno bogoslužje, pripravo na spoved. Ni bilo gneče. K izdelovanju butaric je prišla kar številna skupina žena, žal pa je kar precej presmecev ostalo, ker je bilo na cvetno nedeljo muhasto vreme in smo imeli zato mašo v cerkvi in ne pred lurško votlino. Na veliki četrtek je prišlo v

Izdelovanje butaric pred cvetno nedeljo v Kewju

Kew malo naših rojakov. Upam, da so šli v bližnjo avstralsko cerkev, bojim pa se, da marsikdo ni šel nikamor. Bolje je bilo za veliki petek, na velikonočno vigilijo pa smo imeli mašo pri lurški votlini, čeprav je bilo kar malo hladno. Največji obisk smo imeli na veliko noč, v lepem sončnem vremenu. Bog povrni vsem sodelavcem, ki ste pomagali olepšati velikonočno praznovanje! Hvala tudi vsem, ki ste izrekli ali poslali voščila!

Molitvena skupina - Pred leti je tu že živela molitvena skupina, vendar je zamrla. Vesel sem, da je spet oživela. Prvo srečanje je bilo v torek, 21. 4. Potrebujemo molitev za božji blagoslov: za dejavnosti v našem središču, za slovensko skupnost v Viktoriji in na Tasmaniji, za Slovence širom Avstralije. Potrebujemo molitev za nove duhovne poklice, za mir na svetu in za tiste, ki ga nimajo... Kaj pomaga vse naprezanje, če ni žegna. Tako kot pravi psalm: "Zaman je vstajati pred svitom in sedeti pozno v noč pri delu. Bog daje svojim dvojni delež." Vse, ki bi se morda lahko pridružili, vabim, da pridete ob torkih ob dveh popoldne. Kdor ne more priti, naj nam sporoči, da bo v tem času molil doma za skupne namene!

Šmarnice imamo v maju pri mašah ob petkih ob pol osmih zvečer in ob nedeljah pri obeh mašah. Beremo o našem svetniškem kandidatu škofu Janezu Gnidovcu.

Nekaj številok - Za butarice smo dobili \$520 prostovoljnih prispevkov, od velikonočnega srečolova pa \$729.70. Oboje je zbiralo Društvo sv. Eme in je bilo namenjeno za plačilo poti sestre Maksimilijane, ki nas je obiskala februarja. Od nekaj čez 1100 poslanih velikonočnih ovojníc, se jih je doslej vrnilo 352, skupno pa je bilo zbrano \$8.047. Za Kosovo sta bili namenjeni obe nabirki pri obeh mašah 18. aprila. Na to nedeljo in s posameznimi darovi na druge dneve smo zbrali \$1,841. Bog vam povrni za vse darove!

Mirko Lebar je na invalidskem vozičku prevozil razdaljo od Sydneyja do Melborna. V našem verskem in kulturnem središču smo ga pozdravili v nedeljo, 18. aprila.

Obnovitvena dela - Novi odbor Društva sv. Eme je organiziral nekaj izboljšav v kuhinji dvorane pod cerkvijo. Tako je Bernard Brenčič naredil nova vrata za pomivalno korito, prestavil visečo omaro, ki je ovirala pomivanje, namestil dvojno polico za spominke (Zora Kim jih je založila s tipično slovenskimi, največ jih je bilo od p. Bazilija), vrata v kuhinjo predelal v drseča namesto prejšnjih tečajnih. Franc Car je položil ploščice. Jernej Podbevšek je namestil nov ventilator in v kuhinjo napeljal močnejši električni tok.

Avstralsko podjetje nam je naredilo oglasno desko, ki so jo naši možje namestili pri stranskem vhodu v cerkev. Anita Fistrič je narisala letoletni koledar na katerega je Barbara Smrdel že vpisala različne dejavnosti v našem središču skozi vse leto.

Marjan Jonke je prebelil nekdanjo sobo in predsobo p. Bazilija in 'provincialovo' oziroma 'škofovo' sobo.

Z občine smo dobili odobritev načrtov za 'car port' na dvorišču Baragovega doma in za ograjo okoli doma. Z načrtom za ograjo nam je pomagal Bojan Česnik, Stanko Prosenak pa je poskrbel za avstralskega arhitekta za streho za avto na dvorišču. Damjan Pišotek nam je pomagal, da smo obe dovoljenji dobili dokaj hitro.

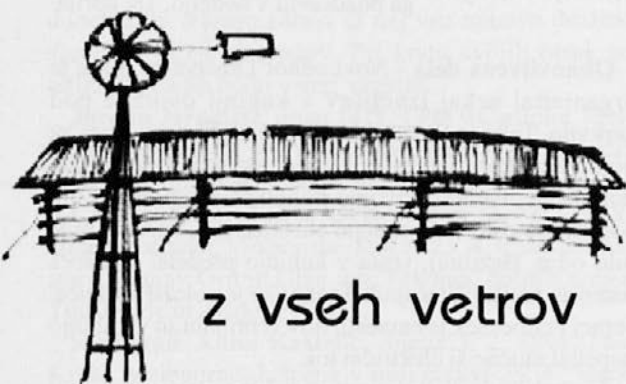

Prodajna razstava ročnih del, slik, peciva, itd. je bila v dvorani središča v nedeljo, 25. aprila. Razstavo je organiziral naš kulturni odbor, odgovorna zanjo pa je bila Tončka Plesničar. Ob otvoritvi razstave je bil kratek kulturni program. Svoje izdelke sta med drugim razstavili tudi Slomškova šola in mladinska skupina. Najbolj je šlo v prodajo pecivo in druge kuhinjske dobrote. Izkupiček razstave (\$973.70) bo namenjen novi ograji okrog Baragovega doma.

Materinski dan smo v našem središču kot običajno praznovali na prvo nedeljo v maju. Ta dan so s posebnim programom pripravili Slomškova šola v sodelovanju z odborom staršev in mladinsko skupino. Tole pišem že pred praznikom, zato vam več ne morem povedati.

Parlamentarna delegacija - V našem verskem in kulturnem središču se bomo predstavniki srečali z njimi v petek, 14. maja.

Dopust - Od 15. maja do 21. junija me bo v Kewju nadomeščal p. Filip iz Sydneya.

z vseh vetrov

SPOMIN NA SESTRO EMO - V Mislih in potem še v Glasu Slovenije sem čital, da se je za vedno poslovila sestra Ema Pivk. Nanjo imam tudi jaz prav lepe spomine. Prvič sva se srečala leta 1965 pri dobrem župniku Butu v Slovenski Bistrici in se potem v družbi s plodnim prevajalcem dr. Kolednikom peljala še k dravograjskemu proštu Tinčeku Štefancjozi. Tinček je bil izjemna osebnost in prav sestri Emi se moram zahvaliti, da me je takrat napolnila k njemu. Bil je najprej odlični učitelj, a se je pozneje odločil za duhovniški poklic. Postal je verjetno najbolj priljubljen prefekt v mariborskem dijaškem semenišču, potem pa kaplan na Pohorju. V

Bolniško maziljenje - Nekateri naši rojaki še vedno čakajo na zadnjo uro, da pokličejo duhovnika za bolniško maziljenje. Menijo: to je zadnje, potem bo konec. Žal se zato komu zgodi, da je konec že prej. Zakrament bolniškega maziljenja pa nas v resnici spominja in pomeni Jezusovo skrb za bolnike in ostarele. Prek tega zakramenta jim prihaja na pomoč v njihovih težavah, boleznih in starosti. Včasih je sam hodil po tem svetu in zdravil, lajšal, sedaj pa to dela prek zakramenta in duhovnika. Pomaga jim, da lažje sprejmejo svoje stanje, pomaga, da se jim zdravje izboljša, ali pa, če je Očetova volja, da se jim življenje zaključi, da imajo mirno, blago smrt. Tisti, ki kličejo duhovnika šele, ko je že (skoraj) prepozno, (morda) verjamejo samo v ta zadnji del resnice o tem zakramentu. Bolniško maziljenje lahko prejmejo tudi na videz zdravi in celo mladi ljudje, ki pa v sebi nosijo neko duševno rano, bolečino. Pomembna je vera, da nam Bog prihaja naproti v naših telesnih in duševnih boleznih in tegobah in da v tej veri prejmemo zakrament.

Igralci iz Geelonga - V nedeljo, 23. maja, bodo gostovali v našem središču s krajšo veseloigro Pri črnem kofetku, ki jo bodo zaigrali po deseti maši. Dobrodošli!

p. Metod

nemških taboriščnih smrti je ob najhujši lakoti prihranil svojo skorjico kruha, ga posvetil in z majhnimi grudicami te edinstvene hostije marsikaterega jetnika skrivoma obhajal. Premnogokrat je bila to popotnica v večnost! Kaj vse bi se moglo in moralo še napisati o Tinčeku, ki je bil tudi čudovit dravograjski prošt. Gorel je za božjo slavo in blagor bližnjega. Trikrat pa se je otresele proštovske časti, ker ni hotel nositi na glavi tistega 'škrniclja'! Z blagim škofom Držečnikom sta se končno le domenila: »Zaradi faranov ga moraš dati na glavo pri ustoličenju, potem pa delaj po svoje!« Pri vsej prezaposlenosti je Tinček tudi sam skrbel za živino. Ko so ga obiskali naši ameriški sosedje Kodrinovi in vprašali 'tistega hlapca', ki je kidal gnoj, če je gospod prošt doma, jih je prosil, naj samo trenutek počakajo, da skoči v župnišče. Res se je kmalu vrnil v čistih hlačah in srajci in jih smehljaje pozdravil: »Jaz sem Tinček Štefancjoza!« Za sestro Emo in druge, ki smo ga poznali, je bil ta naš Tinček nepozaben. Vedela je, da ga moramo obiskati! Sam sem ga obiskal še enkrat, namreč leta 1997, to pot

na dravograjskem pokopališču.

Z dobro Emo sva si od najinega prvega srečanja dalje občasno dopisovala, gotovo pa vedno zamenjavala voščila za praznike. Tudi letos sem ji pisal za božič in, ko se sama ni oglasila, slutil, da se najbrž poslavlja. Hvaležen sem, da sem jo med gostovanjem pri vas lahko obiskal v vašem vzornem Domu počitka matere Romane, ji pustil v spominček kopijo vesoljske Marije Pomagaj in z njo obujal spomine na Slovenijo, nepozabnega Tinčeka in na v marsičem podobnega mu patra Bazilija. Zelo je pohvalila versko središče v Kewju in izredno lepi in domači starostni Dom matere Romane in njegovo ljubezno osebje. Po zaslugi gospe Saše Ceferin sem bil isti dan tudi na grobu svojega dolgoletnega prijatelja patra Bazilija in na grobovih ob njem pokopanih sester in rojakov. Tako mi bdi živo v spominu tisti slovenski košček božje njive, kjer zdaj skupaj z rojaki čaka vstajenja srčno dobra sestra Ema. Lep pozdrav in Bog vas živi!

Edi Gobec, Amerika

TANANARIVE, MADAGASKAR

– Dragi pater Metod! Vaše pismo s priloženim čekom smo v redu prejeli. Vaš velikodušni dar je bil res veselo presenečenje za nas. Zelo nas veseli, da tudi v daljni Avstraliji spremljate naše misijonsko delo in ga želite tudi konkretno podpirati. Zato se vam za vaš dragoceni dar prav iz srca zahvaljujem. Zahvalo vam izrekam tudi v imenu vseh tistih, ki bodo na ta ali oni način deležni vaše velikodušnosti.

Vsem, ki so prispevali za ta dar, bi se rad osebno zahvalil. Ker tega ne morem storiti, vas prosim, da objavite našo zahvalo v vašem mesečnem glasilu. Vsem skupaj pa že zdaj zagotavljam memento v molitvi.

Hvala vam tudi, da nameravate objaviti kratko poročilo o našem delu v vašem glasilu za rojake. Tebi in vsem rojakom želim bogate in milosti polne velikonočne praznike. S prisrčnimi pozdravi

p. Peter Opeka

MANGO, AFRIKA – En mesec že živim v tem muslimanskem mestu s približno 30.000 prebivalci. Živeti med muslimani kot krščanska manjšina je prav zanimiva in izzivalna izkušnja vere in človeškega sobivanja. Tudi zunanji izgled mesta govori o večini muslimanskega prebivalstva. Zunanosti ne barvajo le številne mošeje, marveč tudi nesnaga, zanemarjena in zapuščena okolica, ki je menda v skladu z muslimanskim načinom razmišljanja in življenja.

Pri nas je velikonočna vigilijska potekala v izrednem vzdušju. Začeli smo ob osmih zvečer, končali pa dvajset minut pred polnočjo. Ves čas je govorilo bogastvo besede, tam-tama, petja, plesa. V Mangu smo krstili 28 oseb, od teh je bila večina starejših gospa, ki so po krstu od veselja plesale in mahale z rokami. Med njimi so bile vsaj štiri slepe, vse nepismene, skoraj ničesar ne poznajo, a so polne preproste vere in veselja. Takšna milost resnično globoko pretrese vsako srce. Evangelij je živ in resničen v teh majhnih in ubogih.

Čeprav nismo imeli elektrike, nam je mali električni generator dobro služil skozi vso vigilijo, tako da se je vse dobro izteklo. Prejšnji teden sem bil za štiri dni v Permi, na prejšnjem misijonu v Beninu. Hvala Bogu je misijon dobro ohranjen, nič ni bilo ukradenega ali poškodovanega. Kristjane oskrbuje eden od duhovnikov iz stolnice v Natitingouju. Za sveto velikonočno tridnevje je prišel škof sam in je krstil katehume.

Lep misijonski pozdrav iz Manga v Togu in mnogo prekipevajočega velikonočnega veselja vsem bratom in vsem Slovencem – laikom v Avstraliji. Eno v Gospodu in z Gospodom!

p. Pepi, Mango v Togu

Paul Gauguin: Svetra

kotiček naših mladih

Internet v slovenskem razredu Viktorijske šole za jezike, Education Department of Victoria Saša Ceferin

Vedno bolj se zavedamo, da nas internet vodi na rob nove informacijske revolucije. Učenci se v šolah učijo uporabljati internet, da na njem dobijo najrazličnejše informacije z vsega sveta in komunicirajo z ljudmi, ki jih zanimajo podobne stvari, ne glede na meje in daljave. Šolski vzgojitelji razmišljajo o možnostih, ki jih ponuja internet. Začenja se nova doba učenja in poučevanja, ki

Chiron Morpheus s slovenskim razredom

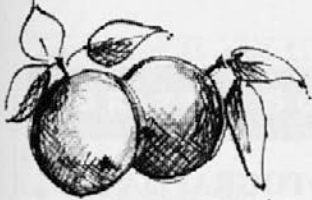
jo lahko primerjamo z revolucijo tiska v 15. in 16. stoletju.

Pri učenju jezikov se stvari razvijajo zelo hitro, vendar je vse šele na začetku – razvoj, znanje in preizkušnje. Viktorijsko ministrstvo za šolstvo je sprožilo živahen razvoj interneta za številne jezike s tem, da je jezikovnim organizacijam v Viktoriji ponudilo finančno podporo in izobraževanje. Vsaka organizacija je morala razviti svojo spletno stran in usposobiti še druge učitelje. Slovenska spletna stran www.thezaurus.com je bila prva online in žanje odobravanje in pohvale za svojo obširnost.

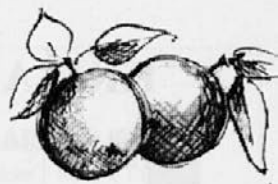
S tem našega dela seveda ni konec, kajti spletna stran je namenjena uporabi. Treba jo je približati vsem, ki se učijo slovenskega jezika ali se zanimajo za slovensko kulturo. Zavedati se morajo, da je stran dinamična, da ima vedno nove ponudbe in sodelavce, ki se za njen razvoj zavzemajo. Zdaj je na spletni strani www.thezaurus.com pod naslovom Sloveniana trinajst člankov, ki opisujejo izrednosti in posebnosti slovenske kulture in naroda. Ima dva diskusijska foruma, enega za mlajše, enega za odrasle, z različnimi temami. Vsak se lahko oglasi in pove svoje mnenje ali natipka prispevek. Veliko je informacij o slovenskih tečajih, učnih tekstih, slovenski slovnici in podobno. Neposredno je povezana s slovenskim omrežjem Mat Kurja, ki nudi obilico spletnih strani in raznovrstnih podatkov o sodobni Sloveniji.

Thezaurus je že vključen v pouk slovenskih razredov Viktorijske šole za jezike v centru Princes Hill Secondary College. Chiron Morpheus je učence že uvedel v Thezaurusa in njegove posebnosti. Pred šolskimi počitnicami je učiteljica Sandi Ceferin učencem 6. – 10. letnikov že dala prvo nalogo z interneta. V Thezaurusu morajo poiskati slovensko spletno stran Kulinarična Slovenija, prebrati besedilo, odgovoriti na nekaj vprašanj in vnesti kot svoj prispevek izbran kuharski recept. Cilj takšnih nalog je povečati znanje o spletni strani www.Thezaurus.com in Sloveniji, ter hkrati dvigniti samozavest in razviti spretnost pri uporabi interneta.

V Viktorijski šoli za jezike je slovenski razred prvi, v katerem se učenci na ta način seznanjajo z nameni in rabo interneta.

Materinski dan

Materinski dan je zelo poseben dan v letu. Je dan, ko lahko izrečemo, koliko nam pomenijo naše mame, dan, ko se jim lahko zahvalimo za vse, kar dan na dan delajo za nas, ko lahko pomislimo na vse njihove žrtve. Mame so nekaj posebnega, zaslužijo dan, kot je ta, da jim lahko pokažemo, koliko nam res pomenijo. Ta poseben dan praznujemo drugo nedeljo v maju, kajti maj je mesec Marije, Jezusove matere.

Marija je bila zelo posebna mati in je pokazala, kaj vse je mati pripravljena žrtvovati za svojega otroka. S sprejetjem Jezusa v svoje telo se je soočila z diskriminacijo, saj je bilo nezakonsko spočetje velik greh, znak slabe vzgoje, in bi z njim lahko osramotila vso svojo družino. Kljub temu je Marija privolila in vzgajala malega Jezusa, da je zrasel v moža, ki je naredil veliko dobrih del. Stala mu je ob strani v vseh težavah, izkazovala mu je svojo ljubezen in podporo.

Vse matere so si globoko v sebi podobne, brezpogojno nas ljubijo in nas podpirajo vse življenje. Vedno jih skrbi za nas in kako se počutimo.

Rada praznujem materinski dan, saj je to dan, ko lahko mami pokažem, koliko mi pomeni. V soboto zvečer jo bova z očetom peljala v slovenski klub na večerjo in ples, nedelja pa je družinski dan. Zjutraj ji bom prinesla zajtrk v posteljo in potem bomo šli k slovenski maši. Cerkev bo okrašena z veliko lepih rož in vsaka mama bo ob prihodu dobila rožo. Po maši si bomo privoščili skodelico kave in torto, popoldne pa, ko bomo vsi doma, bo prišel tudi moj brat in imeli bomo kosilo skupaj.

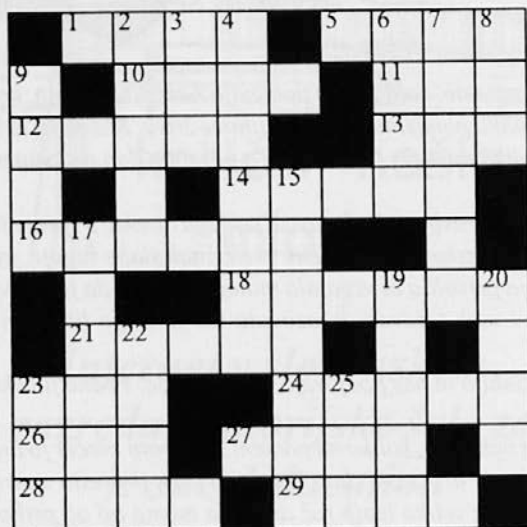
Velikokrat razmišljam, kako pomembna je mama zame, podarila mi je življenje in me naredila takšno, kakršna sem, za veliko stvari se ji moram zahvaliti. Res je nekaj posebnega, kot vse mame na tem svetu.

Anita Polajzer, Adelaide

V nedeljo, 2. maja, so v Verskem in kulturnem središču Kew mladinska skupina, otroci Slomškove šole in odbor staršev pripravili praznovanje materinskega dne. Šopke rož so tokrat dobile najstarejše mame: gospa Emilija Vadnjal, gospa Marija Frank in gospa Marcela Bolé, ki je z možem slavila tudi 60. obletnico poroke. Vsem trem tudi toplo voščilo uredništva!

KRIŽANKA (Ivanka Žabkar)

Vodoravno:

1. mesto, kjer je kaj povezano; 5. vrtna uta za orodje; 10. zarjavel predmet; 11. manjše naselje; 12. ime mnogih papežev; 13. šesta, trinajsta in prva črka abecede; 14. kritika, presoja; 16. del obleke (dvojina); 18. ruski dramatik in filmski scenarist (Nikolaj); 21. posode za kuhanje; 23. zadaj ga imajo živali; 24. slovenski dirigent (Anton); 26. vzdevek Hinka Bratuža; 27. ženska si splete lase v .... (dvojina); 28. prvi sin Adama in Eve, ki je ubil svojega brata; 29. kajenje.

Navpično:

2. zmagovalc športnega tekmovanja; 3. del kmečkega voza; 4. gora v Julijcih nad zatrepom Tamar; 6. ovčji samec; 7. velika razkošna stavba; 8. ameriška enota za občutljivost fotografskega filma; 9. kod se kdo s kom spre; 15. uradnik na državni meji; 17. žensko enodelno ali moško dvodelno oblačilo; 19. svinčev oksid za zaščito železa proti rji; 20. znak za zapisovanje glasbenih tonov; 22. mamilo iz izcedka makovih glavic; 23. časovni termin; 25. oče.

Rešitev križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: 1. enota; 4. uvod; 7. sen; 8. ura; 9. aroma; 12. Aton; 13. donator; 15. Kos; 16. las; 18. dar; 19. Nil; 21. kanibal; 24. lisa; 26. Alata; 27. oko; 28. Ted; 29. čelo; 30. Klara.

Navpično: 1. Esad; 2. neroda; 3. Onon; 4. urar; 5. vat; 6. danes; 10. mak; 11. atona; 14. osina; 17. amater;

18. daleč; 20. LIL; 21. kako; 22. Bata; 23. lada; 25. sol.

Srečna izžrebanka je to pot Albina Konrad iz Wollongonga, ki bo po pošti prejela knjigo. Čestitamo!

SKRIVNOSTNA FOTOGRAFIJA

Za fotografijo, objavljeno v aprilski številki, smo dobili več odgovorov, vendar je bila prva gospa Francka Anžin, ki je takole povedala: »To je Mesarjev Johny, živeli so v Melbournu, pater mu je bil boter. Na glavi ima patrov klobuk, okrog vratu njegov kolar, verjetno je patrovo tudi Sveto pismo. Tam nekje na začetku šestdesetih je moralo biti.«

Nekaj tednov kasneje nam je naša arhivarka Veronika Ferfolja sporočila, da je bila fotografija objavljena v Mislih leta 1959. Pobrskali smo po vezanem letniku, in res, v majski številki, torej natanko pred štiridesetimi leti, je pater Bazilij pod to fotografijo zapisal: "Danes svoji 'tipkariji' prilagam sliko najmlajšega slovenskega kaplana v Avstraliji. Če ste z njim zadovoljni, bo lahko prevzel moje mesto. To je Mesarjev Johny iz Moonsee Ponds, ki sega atu šele do kolena, a kaj rad popridiga ter požuga s svojim drobnim prstkom. Pa recite, če ni čeden kaplanček! No, morda bo pa enkrat res kaplan, ko se je že tako majhen potrpežljivo pustil 'obleči' v kolar.

V PRIMERU NESREČE
RABIJ STEKLO!

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

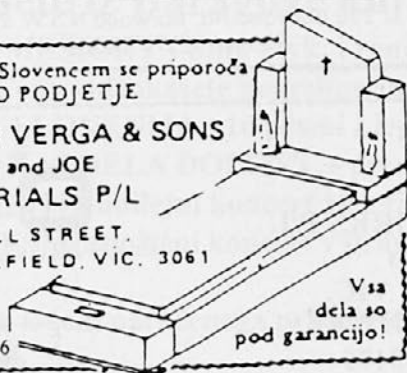
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

MARIO JURCIC

Builder - Lic. No. 15968

Member Master Builders' Association

• HOMES • EXTENSIONS
SPECIALISING IN ALL CONCRETE WORK
CONCRETE POOLS, LANDSCAPING
AND PAVERS

PHONE: 9402 0584
MOB: 0417 403 427

PO Box 384
Frenchs Forest 1640

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugu v času zalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE	(03) 5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TRI-M

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a *free consultation* contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za *prvo brezplačno posvetovanje*, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!
Naročite se tudi vi.

Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00

Naslov: Glas Slovenije

P. O. Box 559, Round Corner Dural, NSW 2158

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7772

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02)747 4028

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

INSURANCE
CRASH
REPAIRS

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO – LET'S LEARN SLOVENIAN, I., II. in III. del. Prilagojeni učbeniki za učenje slovenščine v Avstraliji.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

MOJ PRVI SLIKOVNI BESEDNJAK, cena je 25 dolarjev.

MINKA GRE SPAT, cena je 30 dolarjev.

PIKIJEV ČAROBNI BOŽIČ, cena je 30 dolarjev.

SLOVENSKA DEŽELA V PRIPOVEDKI IN PODOBI – izbrala in za mladino priredila

Dušica Kunaver. Cena je 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE – MOLITVENIK ZA STAREJŠE – primeren za vse, ki že slabše vidijo, saj so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR, izdan 1994. Cena je 27.50 dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI SLOVAR, izdan 1993. Cena je 27.50 dolarjev.

Ivan Kobal: MEN WHO BUILT THE SNOWY (MEN WITHOUT WOMEN), cena knjige je 9 dolarjev.

Ivan Žigon: ŽIVLJENJSKI IZZIVI, spomini, članki, pesmi pod velikim vozom in južnim križem. Cena je 10 dolarjev.

Videokasete iz Baragove knjižnice

IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Franciškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

ANSAMBEL SLOVENIJA - 16 pesmi z lepimi posnetki slovenske narave. \$25.-

BOŠ VIDEL KAJ DELA DOLEN'Č - pesmi Lojzeta Slaka in šaljivi skeči. \$25.

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert 10 let, v živo. Cena je 25 dolarjev.SS

BOŽIČNE PESMI (božični koncert v draveljski cerkvi v Ljubljani), 25 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

1999

GROUPS FOR SLOVENIA

departing from Adelaide, Brisbane, Canberra,
Melbourne & Sydney

SPECIAL AIRFARES FROM \$1540

Book now for the following dates:

15/5/99; 29/5/99; 2/6/99; 23/6/99; 5/7/99;
9/8/99; 18/9/99; 2/10/99; 15/11/99; 29/11/99

*****

We are now sole agents in Australia for the **ABC Car Rental**
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1999

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**
Telefon: 9 842 5666